

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6715

Joi 19 august 1965

6 PAGINI — 30 BANI

ÎNTRERECEREA ÎN CINSTEA MARII SĂRBĂTORI

LA SCARA HUNEDOAREI

Despre uzina de la Călan se spune adesea că este o Hunedoara la scară redusă. Cele două furnale de aici sînt departe de proporțiile marilor furnale hunedorene. Uzina de semicocs — „heltă” în drumul carbunelui din Valea Jiului spre Hunedoara — abia aduce ca specific și dimensiuni cu uriașele baterii în care se plămădesc anual peste un milion tone de cocs. Și, totuși, la „Victoria” — Călan există ceva ce seamănă leii marii căștii de metal de pe Cerna. Este colectivul entuziaș și harnic care, alături de siderurgistii hunedoreni și cei reșițeni, se află la loc de frunte în intrerecerea socialistă.

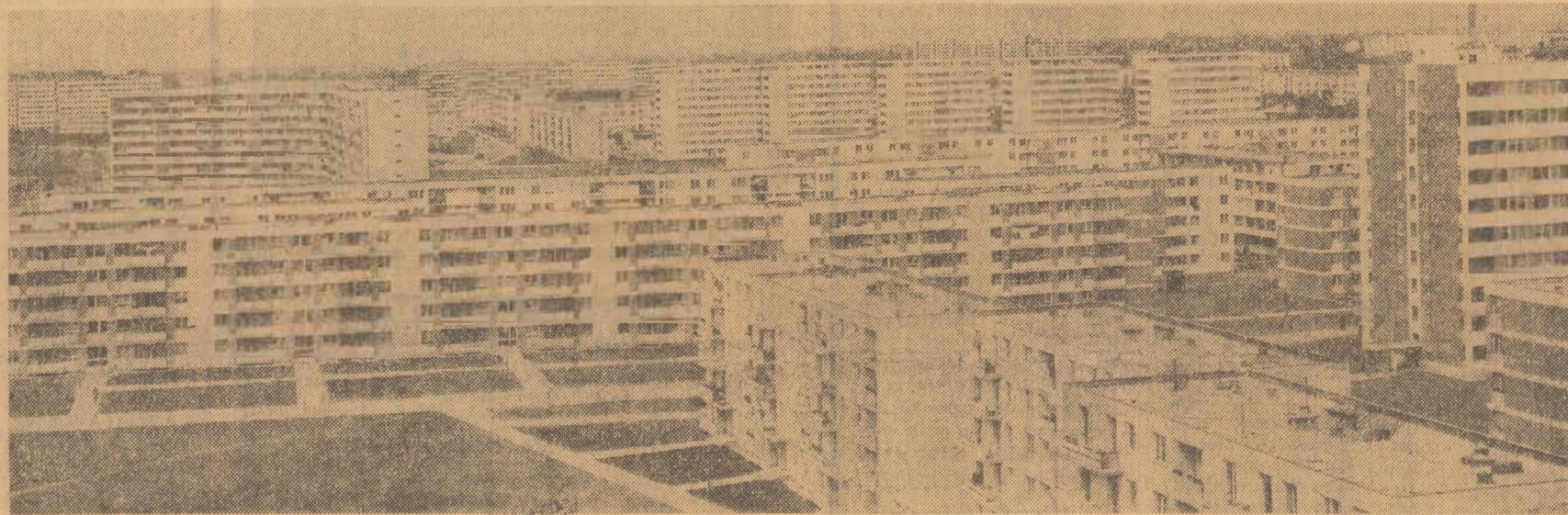
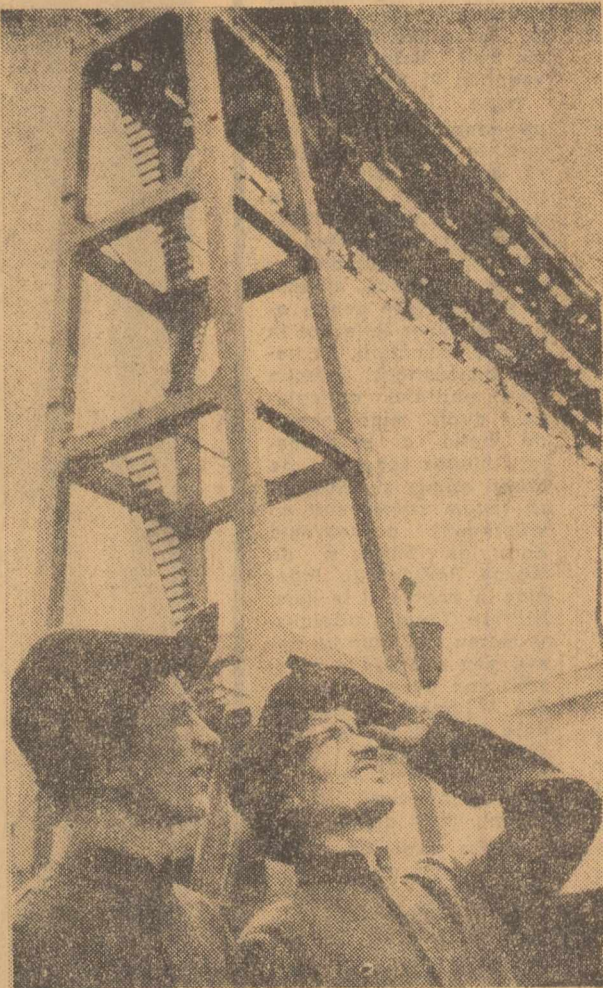
— Se cere de la noi precizie matematică în lucrarea semicocsului. La calitate se prevăd procente de cenușă și umiditate cât mai mici și constante. Cuptoarele noastre au un regim termic bine reglat, funcționează intensiv. Dovada: productivitatea agregatelor este astăzi mai mare cu 66 la sută față de acum cinci ani. Pe această bază am realizat în plus 2.530 tone de semicocs.

Laurențiu VISKI
cosp. „Științei”

(Continuare
în pag. a V-a)

Ion Lucolu și Lavrie Teodor, furnaliști fruntași la furnalul nr. 1 Călan
Foto: Gh. Vințilă

Oriunde îți întorci privirea în orașele țării, întâlnești astăzi noi cartiere de locuințe și numeroase blocuri cu o arhitectură modernă, care le-au schimbat înfățișarea. Numărul total al apartamentelor construite din fondurile statului în anii șesenalului va ajunge la 270 000, adică de peste 2,6 ori mai mult decît în perioada precedentă de șase ani.

Directivele Congresului al IX-lea al partidului prevăd pentru perioada 1966-1970 construirea din fondurile statului a circa 300 000 apartamente. Noile locuințe se vor construi de regulă în mari ansambluri arhitectonice, înzestrate cu dotările tehnico-edilitare, social-culturale și de deservire necesare.

În fotografie: Blocuri de locuințe în cartierul Baita Albă din Capitală.

ÎN ACTUALITATE: PREGĂTIREA PRODUȚIEI ANULUI VIITOR

Zilele acestea, în toate regiunile țării au loc ședințe de lucru ale birourilor comitetelor regionale de partid, în cadrul cărora se analizează măsurile ce trebuie luate pentru îndeplinirea cu succes a planului pe anul în curs și pregătirea în cele mai bune condiții a planului pe anul 1966. Spre a cunoaște problemele dezbătute în ședința care a avut loc la Ploiești, redactorul nostru Constantin Jalbă a avut o convorbire cu tovarășul Ion SÎRBU, secretar al comitetului regional de partid.

Ce caracterizează sarcinile economice care revin în 1966 întreprinderilor industriale din regiune și ce stă la baza realizării lor?

Ca și în anii precedenți, regiunea Ploiești va cunoaște în perioada 1966-1970 o dezvoltare ascendentă. Încă din primul an al viitorului cincinal, industriei regiunii îi revin sarcini importante. Ele sînt mobilizatoare, realiste, pe deplin realizabile. Afirmăm aceasta biziindu-ne pe experiența acumulată de colectivele întreprinderilor, pe posibilitățile și rezervele care vor fi și mai larg puse în valoare.

Potrivit cifrelor de plan, cele mai importante creșteri se vor obține în anul 1966 în ramurile cu pondere mare în regiune: construcții de mașini, petrol-chimie, industrie ușoară, alimentară etc. Sporurile însemnate sînt prevăzute la producția instalațiilor de foraj de mare adîncime, maseilor plastice, în extracția lignitului.

Realizarea planului pe anul în curs la toți indicatorii constituie o condiție esențială pentru îndeplinirea prevederilor planului pe 1966. Vorbind la figură, succesele de azi constituie startul pentru producția anului viitor. În această privință, bilanțul primelor șapte luni ale anului este bogat.

(Agerpres)

(Continuare în pag. a V-a)

Ce semeni — culegi

În ansamblul măsurilor care contribuie la obținerea unor recolte bogate de cereale de toamnă un loc important are asigurarea de seminte valoroase. Agricultură noastră dispune de asemenea seminte. Ele trebuie să fie păstrate corespunzător și pregătite din vreme în vedere însămînțării. Pentru a afla stadiul acestor lucrări, redacția ziarului nostru a organizat un raid-anchetă în regiunile Cluj, Ploiești, Banat și Iași.

În ansamblul măsurilor care contribuie la obținerea unor recolte bogate de cereale de toamnă un loc important are asigurarea de seminte valoroase. Agricultură noastră dispune de asemenea seminte. Ele trebuie să fie păstrate corespunzător și pregătite din vreme în vedere însămînțării. Pentru a afla stadiul acestor lucrări, redacția ziarului nostru a organizat un raid-anchetă în regiunile Cluj, Ploiești, Banat și Iași.

În raionul Iași, acțiunea de condiționare a grîului de sămînță se desfășoară anevoios, iar în unele unități, ca cele din Schitu Duca, Tutoara, Covasna și altele, această lucrare nici n-a început.

(Continuare în pag. a V-a)

Păstrarea, condiționarea și schimbul de seminte

Pentru ca sămînța produsă să-și păstreze însușirile prezintă o însemnătate mare felul cum este depozitată și condiționată. Constații făcute cu prilejul raidului arată că, în multe locuri, se respectă această cerință. Cooperativele agricole din raionul Turda au identificat în lanuri grîul pentru sămînță. Aceste tarle au fost recoltate separat, semintele depozitîndu-se în magazine speciale. La Soporu de Cîmpie, Luncași și în alte părți se lucrează acum intens la condiționatul semînței.

În raionul Buzău — ne arată ing. GEORGE NICOLESCU, președintele consiliului agricol raional — s-au luat măsuri pentru ca a-tit semintele provenite din culturile recunoscute de pe loturile semincere ale cooperativei agricole, cit și celele din fondul de schimb de la bazele de recepție să fie condiționate în cel mai scurt timp. S-a pus în stare de funcționare întregul utilaj de condiționat.

Dar, cu toate că timpul este destul de înaintat, în unele unități a-

Aveți salutări din Italia

INSTANTANEE de Nicuță TĂNASE

Vedi Napoli e poi ...vivi

Opelul în care mă găsesc e al dracului de lăcom. Mănușcă într-o oră 140-150 de kilometri din autostrada care duce spre Napoli. În schimb e răcoare pentru că e dis-de-dimineață. Am intrat pe autostrada acum o jumătate de oră. Sînt un om umblat. Am fost și la Giurgiu. Astfel de autostrăzi n-am mai văzut. Mi s-a spus că e ultimul strigăt al model în materie. Și are și nume frumos. Drumul soarelui. Mai avem pînă la Napoli

circa două ceasuri. Niste indicatoare ne atrag atenția că la cîțiva kilometri ne va întâmpina un bar. Am oprit. În cinci minute am băut un ceai fierbinte, am cumpărat biscuiți, am mîntiri și am făcut și citeva poze. Și nu eram singurii clienți. Mai erau trase pe dreapta vreo zece autoturisme.

Am pornit din nou. Cît mai e pînă la Napoli? Zece kilometri! „Vedi Napoli e poi muori”. Văd Napoli de aici de la zece kilometri! N-ar fi păcat să mor? Sînt tînr. Așa că-l rog pe șofer

să meargă mai prudent.

Am intrat în Napoli, dragi tovarășii. Orașul clocoțite. Nu știu cîtoro să-ți îndrepti privirea. Tu care ai intrat în acest oraș, fierbi, nu-ți găsești locul. Fierbi ca într-un captor Martin. N-am intrat niciodată într-un captor de topit oțelul, dar permițemi-mi să fac și eu o comparație. Sînt sigur că Napoli văzut de sus, dintr-un avion, pare un caleidoscop cu mii de culori de care nu te mai saturi privindu-l.

(Continuare în pag. a V-a)

Adunări festive consacrate celei de-a XXI-a aniversări a eliberării patriei

În numeroase fabrici și uzine din țară au avut loc miercuri adunări festive consacrate celei de-a XXI-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. La adunarea constructorilor de mașini de la uzina „23 August” din Capitală a luat cuvîntul Gh. Serban, secretar al Comitetului raional 23 August al P.C.R. Făcînd bilanțul dezvoltării țării noastre în anii puterii populare, vorbitorul a subliniat aportul deosebit adus de colectivul uzinelor la înzestrarea ramurilor economiei naționale cu mașini și utilaje moderne.

O adunare asemănătoare s-a ținut la Fabrica de mașini-unelte și agregate București. În cuvîntul său, Ion Turcu, membru suplent al C.C. al P.C.R., a reliefat succesele însemnate în producție cu care colectivele acestei întreprinderi întîmpină marea sărbătoare. Planul producției globale pe primele 7 luni ale anului a fost depășit cu 855 000 lei, productivitatea muncii a crescut cu 1,9 la sută.

Sute de muncitori, tehnicieni și ingineri au participat și la adunările festive de la uzina „Electromagnetica” și de la fabrica „Tableta” din Capitală.

În sala uzinelor „1 Mai” din Ploiești s-au adunat peste 2 000 de constructori de utilaj petrolier. Vorbind despre semnificația zilei de 23 August, tovarășul Gh. Militaru, secretar al Comitetului orașenesc Ploiești al P.C.R., a scos în evidență citeva din realizările cu care colectivul uzinei întîmpină marea sărbătoare: depășirea simțitoare a planului la producția globală și marfă; obținerea de economii suplimentare în valoare de peste 1 200 000 lei.

Adunări festive au mai avut loc la rafinăriile Braz și Teleajen din regiunea Ploiești. Întreprinderea de echipament metalic, fabrica de blănuri „1 Mai” din regiunea Crișana, precum și în numeroase alte unități industriale și instituții din Capitală și din țară.

(Agerpres)

(Continuare în pag. a V-a)

LEGEA FUNDAMENTALĂ A ROMÂNIEI SOCIALISTE

ÎN PAGINA A III-A semnează:

- Nicolae OPRESCU, mastru, uzinele „1 Mai”-Ploiești; POPORUL — STĂPIN DEPLIN AL ȚĂRII, AL DESTINELOR LUI; • Ion FRĂȚILĂ, țărăn cooperator C.A.P. Cumpăna, Dobrogea; O ALIANȚĂ DE NECLINTIȚI; • Varga ISTVAN, muncitor la Întreprinderea de utilaje pentru industria ușoară Tg. Mureș; FARA DEOSEBIRE DE NATIONALITATE; • C. PARASCHEVICI-BALACEANU: CONSINTIREA POLITICII DE PACE; • AUREL GURGHIANU: CERTITUDINEA SUCCESELOR; • Ion COMANESCU, președintele colegiului civil al Tribunalului Suprem; CARTA MARILOR DREPTURI ȘI LIBERTAȚI

CA UN FIR ROȘU...

Marcel BRESLAȘU

Citim și recitim Constituția — și căutăm, fără a le găsi, cuvinte care să ne rotească la fel de bine, la fel de simplu și de hotărît, de sobru și de grăitor, de firesc și de minunat, bucuria și mîndria de a fi ajuns aici, de a fi ceea ce sîntem...

România este republică socialistă. Forța politică conducătoare a întregii societăți este Partidul Comunist Român. Deținător suveran al puterii este Poporul.

Cîtă cale, și lungă și anevoioasă, au străbătut țara, partidul și poporul, cît le-am purtat în suflet și-n minte pînă le-am putut înscris, cu slove de aur, cuvintele acestea, nu numai în cartea de temelie a

patriei, ci și în incandescentele file ale istoriei! Ele vin de departe, de pe cînd oamenii mărunt și neclintiti nici nu le-ar fi cuprins pe deplin înțelesul — dar simburile lor de foc ardea, încălzînd inimile, luminînd cugetul, strînind brațul și îmboldînd visul, de-a lungul veacurilor, de-a largul țării, de-a naltul cerului nostru... Au venit apoi vremurile cînd vorbele erau măsluite, cînd aurul era calp și preschimbat în bani mărunt, cînd i se spunea, în deridare, poporului că e „suveran” și i se încuviințau „drepturi”, date cu o mîină și răpîte cu amîndouă.

Și-apoi a venit clasa muncitoare, lamura poporului, și partidul, lamura clasei, au scuturat și-au strecurat prin sită deasă, cu puterice și neiertătoare mîini, și vorbele și faptele înșelătoare ale stăpînitorilor înșelători (și ale străinilor înșelători!). Și au prins lucrurile să se lămurească. Am luptat pentru noi — și am făcut revoluția, am construit și dezvoltăm constituția socialismului. Ne îndreptăm, luptînd și muncînd, în căutarea ordinii comuniste, încununată a arcului, sărurilor, încrîncant pe-alocuri, dar neabătut. Pentru aceasta Republica Socialistă Romînia, condusă de Partidul Comunist Român, își crește oamenii — oameni înaintați, conștienți și demni de drepturile și îndatoririle lor. Așa cum stă scris — lămurit — în Constituție. Și așa cum o știu, din ce în ce mai lămurit, prietenii noștri — și avem mulți, pretutîndeni.

Da, acesta e firul roșu pe care se înșiră scaba de mărgăritare a drepturilor noastre: grîia pentru omul muncii, pentru fetele lui, pentru posibilitatea de dezvoltare și de afirmare multilaterală a personalității sale. (Asume aleg mărgăritarul, dintre juvencuri și podocobe, pentru că prețul lui nu stă în străluciri și scîpări, ci în neteală, limpedea lui rotunjime, „Litera” legii, cu oglîndește numai „spiritul ei”, ci reflectă fundamentarea materială a fiecărui drept — și al tuturor laolaltă — cheazăși realității lor, putîndă readă, tangibilă, nemijlocită, a exercitării lor. Nici o abstracție declarativă; viața de zi de zi face asta, din rînd în rînd. Și dacă o stăpînîc clocoțit și vorbules-măsurate, răzbește de preluțîndi încrederea în viață, în oameni, în viitorul pe care știu să-și făurească. Înțelepciune și optimism, îndrăzneală și cumpăt, experiență și entuziasm, sînt îngemănate de bătrînul și vesnic tinărul cititor, poporul, la temelie noi lui așezării. Harnic și chibzuit cum îl știm, gospodar vrednic și om de omenie, grijuliu cu avutul lui, mîndru de ce a zidit și încrezător în soarta pe care și-a luat-o și o poartă în mîinile sale, unchișul vesnic tinăr câtă mulțumit în jur, și bucuror de oaspeți — îl îmbie să-l vadă casa cea nouă, curată ca oglînda.

În chenarele ei încapce și se rîsfîrte țara întregă și în adîncul apelor ei poți vedea, — pînă hăt, departe, — țara în care vor trăi copiii, stăpînii ei de mîine.

A APĂRUT VOLUMUL

Congresul al IX-lea al P. C. R.

În Editura politică a apărut volumul CONGRESUL AL IX-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN. Volumul cuprinde lucrările și materialele Congresului:

Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al VIII-lea și Congresul al IX-lea al P.C.R., prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Raportul Comisiei Centrale de Revizie, prezentat de tovarășul CONSTANTIN PIRVULESCU. Raportul asupra Directivelor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român privind Planul de dezvoltare economică națională pe perioada 1966-1970, prezentat de tovarășul ION GHEORGHE MAURER. Raportul asupra Directivelor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român privind Planul de 10 ani pentru dezvoltarea energetică, prezentat de tovarășul CHIVU STOICA. Raportul cu privire la proiectul Statutului Partidului Comunist Român, prezentat de tovarășul GHEORGHE APOSTOL; cuvîntările delegaților la Congres, cuvîntul de salut al reprezentanților partidului comunist și muncitoresc și ai altor partide democratice care au participat la lucrările Congresului, precum și mesajele de salut sosite pe adresa Congresului din partea unor partide comuniste și a unor partide democratice. Cuvîntarea de încheiere a Congresului, rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al C.C. al P.C.R.

În volum sînt cuprinse: Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966-1970, Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării în perioada 1966-1975, Statutul Partidului Comunist Român, Rezoluția Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român. De asemenea, în volum se publică moțiunea de solidaritate cu lupta poporului vietnamez.

Volumul redă componența Comitetului Central al P.C.R. și a Comisiei Centrale de Revizie, alese de Congres, componența organelor executive ale C.C. al P.C.R.: Secretarul general, Comitetul Executiv, Prezidiul Permanent și Secretariatul, alese în prima ședință plenară a Comitetului Central.

În ziarul de azi

Aspecte ale graficii noastre contemporane (pag. a II-a)

Anticipări despre profilul liceelor industriale (pag. a II-a)

Calculul și urmărirea productivității muncii în construcții (pag. a IV-a)

Răsfoind presa străină (pag. a V-a)

În expoziția anuală de grafică impresionantă în primul rând, bogăția și varietatea lucrărilor. Străbătând sălile, descoperim vizuali, limbaje și tehnici diferite: de la transcrierea directă a realității obiective la interpretarea cea mai personală și mai îndrăzneală, de la un limbaj tradițional, la altele care au integrat, cu luciditate și pondere, elemente specifice gramaticii plastice moderne, de la desenul în peniță la monocrom, de la gravura în lemn la procesele mixte de gravură cele mai noi etc.

Imboldul realităților noastre

Dar acest proces de perfecționare a mijloacelor de expresie, de sporire a elocvenței desenului nu ar fi avut loc dacă artiștii nu ar fi gândit mai mult și mai adânc altfel asupra problemei propuse de viață și de cultură, și asupra problemelor exprimate adecvat. E tot mai rară înregistrarea plăii, realităților noastre de azi scindată tot mai viu în imaginația artiștilor. Imaginăm mai mult și mai avântat, folosim mai eficient materia, prescurtăm, aluziv, simbolul etc. Pe scurt, reușim tot mai des să transformăm desenul într-un instrument prețios, adecvat unei înfățișări simple a realității, plină de neapăsare și de finețe.

„Avem o țară frumoasă și bogată, un popor harnic și curajos” — spune cu mândrie Raportul Comitetului Central la cel de-al IX-lea Congres al partidului. Din aceste ample și tumultuoase realități se inspiră nu o dată și lucrările recente ale graficienilor noștri. Numeroase cicluri stau sub semnul „Tineretului” și al „Primăverii”, încercând să figureze astfel înflorirea pe care vremea noastră a adus-o poporului român. „Socialism și electrificare”, cum se numește una din planșele expoziției, amănunțit și energic descrie viața modernă a unui oraș nou construit în apropierea stației de putere hidroelectrică a Centralului nostru industrial și constructiv, ale muncii noastre însuflețite, duse în marile uzine socialiste, pe cîmpurile rodnice ale Bărăganului, pe colinele unde se forază petrolul și în câmpurile altele medii de viață și de creație, portrete de tineri, cum sînt aceia din Drăguș, desenați de Traian Brădeanu, scene de industrie, frământătoare de elan, ca în notațiile Marianei Petrescu, peisajul citadine și din portul, lumina de silueta modernă a unui oraș, ca cea de la Constanța, arhitecturii îndrăznețe, apoi imagini de odihnă și de petreceri tradiționale populare sau, în fine, chipuri suave de copii, ca în cutare desen de N. Hlohî, — iată ambianța tematică pe care o conturează majoritatea lucrărilor.

Vitalitate și lirism

La cei mai de seamă expoziții credem că se remarcă dintr-o dată o nouă imagine a vitalității plonșate, de a spori forța și de sesiza a realităților. Spre a da un singur exemplu, Mariana Petrescu a reușit — în ciclul în care a redat mîștii populare și jocuri populare cu mîștii — să capteze acea simplitate de ceremonial grav, de energie explozivă, de tragic și de umor care caracterizează mîștile și dansurile al speciilor românești, evident în ritmurile liniare și cromatice care sugerează așezarea „staccato” propriu acestor dansuri, face ca imaginea să emită un sunet propriu, o notă de autentică originalitate. Graficiană multilaterală, unind observația cu imaginația, plină de vervă, Valentina Bardu, de asemenea, aduce în lucrările sale în viață și tempera o impresie de viață debordantă. În efortul de sporire a indicelui expresiv al imaginii, unii artiști se preocupă tot mai mult de figurarea spațiului. Astfel,

Marcel Chirnoagă sugerează, în gravurile sale în metal, un spațiu vast în care corpurile și mișcările se înscriu armonios și evocator. Raporturile dintre negru și alb sau dintre culori ating și ele, în cele mai bune lucrări din expoziție, o vitalitate deosebită de eficientă pe planul emoției estetice. Vincentiu Grigorescu, unul dintre cei mai inventivi graficieni ai noștri, aduce în lucrările lui dovada unui simț deosebit al construcției formelor din mese de neșu, slujind, în peisaje, la reliefarea unei măreții geologice, la afirmarea unui sentiment major al existenței în alt fel, mergînd de la transcrierea directă la interpretarea, gusele pline de nerv din Săndei Nițescu înscris din culoare un lirism mo-

lustraje de carte, caricatură, afiș etc. Un Traian Brădeanu, în suita de portrete din Drăguș, confirmă înzestrarea sa de desenator și portretist. Această expresivitate directă, caldă și înzestrată pentru desen și portret se desprinde și din desenele lui C. Baciu. Expoziția s-a bucurat de participarea unor artiști încercați ca V. Dobrița, V. Kazar, Gh. Ivancenco, Gy Szabo Bela, Iosif Bene etc. Ea a adus, de asemenea, dovada talentului, entuziasmului și seriozității unui mare număr de tineri.

Elocvența desenului

O seamă de artiști reprezentanți în expoziție

ASPECTE NOASTRE CONTEMPORANE

Pe marginea Expoziției anuale de grafică

dulat, pregnant învâluitor. Corneliu Petrescu exprimă, printr-un ritm marcat al formelor colorate și prin-o cromatică de realitate acută, impresia de viață stenică pe care o degajă un peisaj industrial.

Izvoare proaspete de inspirație

Astfel, necontenit, peisajul se încheagă sub semnul elegiei viștii și, de multe ori, al marelui. O meditație asupra lumii contemporane, o evidentă înclinare etică investesc imaginea, determină viziunea și mijloacele expresive. Această reflecție mereu mai adâncă asupra lumii și a viștii se citește și în faptul că natura și om sînt gândite tot mai des în contextul lor real. De asemenea, după părerea noastră, expoziția mărturisează că tot mai mulți artiști înțeleg să evite mărirea unor modele străine. Impresia de decalaj nu se mai întinde decât în foarte puține lucrări. Dimpotrivă, tot mai multe se aploacă asupra unor tradiții ale plasticii românești — creații în lemn, icoane pe sticlă, gravură iărănească din Hărăd, pictură de manuscris, gravură românească feudală — pe care le prelucreză, trecîndu-le printr-un filtru modern. Dar și de data aceasta nu ne aflăm în fața unor imitații servile și plate. Filonul desprins care vorbim se citește în lucrările lui Vasile Baboș (care a ajuns la o stăpînire admirabilă a tehnicii dificile în encaustic), Virginiei Barului-Baz și în cele ale unor artiști tineri, pregnant diferențiați între ei, ca Emilia Boboia, Fl. Ciobotaru și Valentin Popa, tînd artiști autoindicați, care, cu un talent fermecător, rezumă în poul său de ilustrații universale operelor lui Creangă. În expozițiile anterioare se înfățișau lucrări în care imitarea vizivului infantile sau a artiștilor naivilor reducea densitatea emoțională și mai ales semnificativă a imaginii. Asemenia lucrări au dispărut din ultima expoziție. Astfel Violet Mărgineanu optează pentru o viziune doar aparent naivă și aduce în „Capre la Cornu”, „Lievezi”, „Pășile pădurii” o desolare a naturii care amintește de cîntecul popular, direct, sintetic, și proaspăt ca și acesta. La Iuliu Vintilă, Făcșanu, aduce, sub o aparență naivă, dovada unei imaginații decorative de aleasă tinută.

Sinteză și imaginație

Efortul de a se exprima cu mai sintetic și, totodată, cu mai sesizabil se citește, credem, în lucrările artiștilor noștri din toate generațiile. Acest efort de decantare și reconstrucție, de pildă, în gravurile expuse de Eibel Băgaș-Luca. Există aici o luptă pentru exprimarea cit mai nuda și mai precisă a senzației, dar și o primedie de uscăciune și manierism. Un anume cerebralism pretențios și neconvincător se poate semna și în lucrări ca acestea semnate de Ileana Bratu. Tendința spre sintetizarea apare și în lucrările altor artiști, bine diferențiați între ei, ca Mariana Popa, I. Matyas, I. Olariu, Theodora Stăndi-Moisescu. Generalizarea duce la accentuarea celor mai reprezentative elemente ale realității și transformarea lor în simboluri, capabile să evoceze frumusețea, măreția vremii pe care o trăim. Simțului măsurii, discreției, puțdoarea sentimentelor — trăsături atât de proprii poporului nostru și artiștilor, fac ca elogiul să nu aunească în grandilocvență, în retorism. Lipsite de această măsură a gustului, dar de un straniu caracter autentic, desenele lui Tiberiu Nicorescu recurg la fan-

tafistic ca la un revelator al absurdului. Proliferarea monstruosului pe care îl zămislește somnul rațiunii, coșmarul atroce al fascismului, al militarismului formeză unele din temele acestor compoziții, halucinate, chiar dacă adesea lor rămîne vagă. Mai difuz, fantastic în vâltoare și xilografurile lui Ion Slată. Imaginația, exprimarea metaforică, aluzivă, simbolică nu este însă total lipsită de risc. Rodnicia ei nu poate fi asigurată decât de păstrarea legăturii cu concretul contemporan, cu solum realităților noastre. Lăudînd creșterea indicelui imaginativ, nu putem să nu subliniem necesitatea de a alia, ca și pînă acum, îndrăzneala cu înțelepciunea, matura, aluzia, simbolul cu natura directă a realității. Iată, de pildă, experimentele îndrăznețe ca cele ale lui Cik Damadian, care operează într-un fel de abstracționism cu vagi sugestii de figurativ. Linia e frumoasă, vîndînd desenatorul, iaviv se întenează pe o valorație nuanțată; dar densitatea semnificativă a imaginii nu s-a părut, fatal, redusă.

Ilustrația de carte, afișul, caricatura

Ilustrația de carte a fost destul de abundent reprezentată în expoziție. Geta Brătescu izbutese în 5 litografiile pe marginea piesei „Mur de Curaj”. O împletire de sarcasm și de patetic care e în spiritul lui Brecht. Desenul, deosebit de concis, izbutese să evoce ambiguitățile și contradicțiile personajelor, cu o spontaneitate și o fluiditate care îl salvează de expresionism. Ilustrațiile realizate de Val Munteanu pentru „Dafnis și Chios” aduc un suflu arhaic, dar, mai bun decît desenator deosebit colorist, artistul n-a fost ferit inspirat în alegerea unor amonii cam dulcele. Jules Parahim aduce într-un ciclu de ilustrații pentru „Ion” confirmarea capacității sale de a sugera o atmosferă de încordare dramatică. Dar, cel puțin în aceste planșe, Parahim evită un portret frontal al eroului, care rămîne indicat mai mult ca siluetă. Ion e așadar o apariție, nu o prezență. Evitînd apoi amănunțile care rezumă ambianța dramei, artistul nu reușete, cred, să capteze timbrul adevărat specific locurilor dramatice. În imagini înfăimșăm cit a-

păsarea, cit și tensiunea, dar nu în înțințurarea dată de romancier în cartea lui. Imbucaurător s-a prezentat afișul, care o vreme bălăse pasul pe loc. În expoziție erau ilustrate cele mai felurite specii ale afișului: politic, cultural etc. Metaloza plastică pe care se întenează cele mai reușite afișe este răscăldă, limpede, deloc silă, deloc absoasă. Stilul are vîdită putere de soc, de captare a atenției. Se remarcă lucrările expuse de Dan Alexandru Ionescu, Iosif Molnar, I. Oraveanu și Vi. Setran etc. Dacă afișul cunoaște un anume avînt, caricatură, în schimb, stagnază. Puține genuri. Și mai puține idei. Secția de grafică a Uniunii artiștilor plastici s-ar cuveni să analizeze, împreună cu secția de critică, situația și să acționeze pentru aducerea unor forțe noi în câmpul caricaturii. Ar trebui concentrată atenția spre portretul caricaturat, după mine cheia de boltă a problemelor tuturor speciilor de desen satiric și caricatură (cum reprezentat cu valoroasă consecvență doar de Silvan și de Neagu Rădulescu). Ingeniozitate în poante și în linie, Nicolae Claudiu stăpînește mereu mai bine un desen plin de nerv; amuzant prin ceea ce spune, dar îndiferent la felul în care o spune plastic, Nelli Cobar. Nădăjduim că și acest important sector al graficii românești își va reveni, ca și afișul.

Ultima expoziție anuală de grafică a înscris în arhivă artistică nefolclorică. Cîștigurile obținute în ceea ce privește simplitatea expresiei, diversitatea ei nu pot fi însă confundate cu simplitatea curiozitate tehnică, cu spiritul de experimentare gratuită, irelevantă, de care doară unele lucrări din expoziție. O continuă și îndestructibilă sudură cu vicia patriei și poporului nostru va sporii puterea de cuprindere a graficii noastre, capacitatea ei de a reflecta optimismul și vigoarea construcției socialiste. Cum arată lîmpede Raportul Comitetului Central la cel de-al IX-lea Congres al partidului, „esențial este ca fiecare artist, în stilul său propriu, păstrîndu-și individualitatea artistică, să manifeste o înaltă responsabilitate pentru conținutul operei sale, să urmezească ca drum al său găsescă ea larg spre mîntea și inima poporului”.

Eugen SCHILERU

PUNCTE DE VEDERE

Stabilind jaloarele mersului nostru înainte pe calea desăvîrșirii orindirii socialiste, documentele Congresului al IX-lea al partidului au fundamentat, totodată, cu claritate perspectivile dezvoltării învățămîntului de toate gradele. Grijă continuă manifestată de partid și statul nostru pentru formarea cadrelor necesare economiei și culturii socialiste în plin avînt constituie o dovadă din cele mai grăitoare a spiritului profund științific în care sînt elaborate planurile de viitor în toate domeniile de activitate. O importantă expresie a acestei preocupări o constituie și sarcinile din Raportul Comitetului Central, prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la extinderea învățămîntului mediu în viitorii ani ai cincinalului prin înființarea liceelor de specialitate ca noi forme de pregătire pentru producție și viață a tinerilor.

Inițierea unor licee industriale — ca să ne referim la specialitatea noastră — o găsim foarte nimerită, întrucît aceasta corespunde stadiului actual și perspectivelor dezvoltării economiei noastre naționale. După cum s-a stabilit prin Directivele Congresului al IX-lea, în centrul politicii partidului nostru rămîne și în viitor industrializarea țării, dezvoltarea cu precădere a industriei grele. În special a industriei constructoare de mașini. Complexitatea acestui proces necesită valorificarea continuă și rapidă a celor mai noi cuceriri științifice, introducerea pe scară largă a progresului tehnic în toate domeniile activității economice. Realizarea unor asemenea cerințe majore presupune formarea de cadre cu o pregătire adecvată, capabile să conducă cu pricepere procesele de producție și să fie factori activi în perfecționarea acestora. Tocmai de aceea e nevoie ca încă de pe băncile școlii tinerii să-și însușească un volum apre-

ciabil de cunoștințe tehnice fundamentale, să capete o astfel de pregătire încă, după absolvire, să poată face față cu succes sarcinilor de producție ce le revin. Liceele industriale, avînd profilul adecvat acestor principii și imbinînd predarea culturii generale cu elementele de specialitate referitoare la însușirea unei anumite profesii, constituie, după părerea noastră, cea mai bună formă de instruire a viitorilor cadre de pregătire medie de specialitate.

stulrea practică corespunzătoare. Încercînd să anticipăm profilul liceelor industriale, mî vrea să spunem că, după părerea noastră, ele ar trebui să aibă o durată de 5 ani, pentru ca un tînr să aibă timpul necesar obținerii unor temeinice cunoștințe de cultură generală și profesionale, încît după absolvire, aflîndu-se în posesia diplomelor de maturitate și a certificatelor de tehnician, să poată lucra în producție sau să-și continue studiul în învățămîntul superior. Creдем că această durată de

ANTICIPĂRI DESPRE PROFILUL LICEELOR INDUSTRIALE

Fără îndoială că, pentru realizarea integrată a acestui deziderat, va trebui găsit un raport cit mai just între pregătirea de cultură generală și cea de specialitate, menite să se completeze și să contribuie în aceeași măsură la formarea unor cadre cit mai bine instruite. În rezolvarea acestei probleme un ajutor prețios îl va putea oferi studiul de natură organizatorică și funcționare a unor institutii cu profil similar din trecut, cu altă mai mult cu cit perspectiva clară a dezvoltării economiei naționale permite evitarea unor lipsuri esențiale ale fostului învățămînt mediu tehnic cum ar fi: o proliferare în neconcordanță cu nevoile reale de cadre și mai ales cu menirea acestora, o îmbinare insuficientă a cunoștințelor teoretice cu in-

Oglinzile inserării

CUM VA FI VREMEA

Tempul probabil pentru zilele de 20, 21 și 22 august. În țară: Vremea se menține călduroasă mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi schimbător, va ploua local, mai ales sub formă de averse. Vînt slab pînă la potrivit, Temperatura în general staționară. Minimele vor fi cuprinse între 7 și 17 grade, iar maximele între 21 și 31 grade. În București: Vreme călduroasă mai ales la începutul intervalului, cu cerul variabil. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în general staționară.

ba și literatura română. Istoria patriei, noțiuni de economie politică și socialism științific, matematica, geografia politică și economică a țării noastre și materii cu aplicatii mai mult sau mai puțin directe în domeniul de specialitate: mecanica, fizica, chimia s.a. Sistem, de asemenea, de părere că în liceele industriale să se predea, pe o perioadă de patru ani, și una sau două limbi străine de circulație universală, în așa fel încît după absolvire tinerii să poată consulta cu ușurință publicații și cărți de specialitate. În rest — credem că ar fi nimerit să ne orientăm spre acele discipline care au mai multă conținut și profesionalitate tinerilor. Ne gîndim îndeosebi la tehnologia materialelor și la meserii, rezistența materialelor, electro-

acumulată în organizație și funcționarea școlilor profesionale cu respectarea cerințelor concrete rezultate din deosebirea care există între cele două forme de pregătire a tinerilor. În privința programelor școlare, considerăm necesar ca ele să fie elaborate de către largi colective cuprinzînd metodicieni, specialiști din producție, cadre didactice din școli cu profil tehnic. Ar fi bine ca esalonarea și conținutul disciplinelor introduse în planul de învățămînt să fie analizate mai temeinic decît pînă acum pentru a se elimina paralizemele și disconforturile prezente unșori în tratarea capitolelor de specialitate. După cum lesne se poate intelege, activitatea de instruire practică a elevilor din

Întreprinderi să se amănajeze ateliere-școli în care elevii să execute lucrări din planul de producție al acestora, potrivit cu prevederile programului de practică. Considerăm necesar ca instruirea practică a elevilor să intre în responsabilitatea altii profesoriilor titulari și maiștrilor cu o pregătire corespunzătoare, cit și a unui inginer desemnat special din partea conducerii uzinei.

În ceea ce privește cadrele didactice, vor trebui predă disciplinele tehnice, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns — științifice și tehnice — cu întreprinderile de producție, am vrea să facem cîteva propuneri. În primul rînd, socotim firesc ca în cadrul institutelor politehnice să se acorde o atenție sporită disciplinei de pedagogie pentru ca absolvenții acestora să poată acționa și ca profesori! — avînd cunoștințe corespunzătoare de specialitate, dar și de pedagogie — în liceele industriale. Ar fi necesar să se studieze, de asemenea, posibilitatea ca aceste cadre didactice să întreprindă legături mai strîns

LEGEA FUNDAMENTALĂ A ROMÂNIEI SOCIALISTE

Poporul — stăpîn deplin al țării, al destinului lui

Am citit proiectul de Constituție a României socialiste cu impresia că privesc un uriaș tablou în care penelul talentatului nostru popor a înscris impresionantele sale realizări din toate domeniile de activitate. La temelia tuturor acestor realizări stă cu certitudine puterea politică de către clasa muncitoare, măreață victorie de însemnată istorică, pe bună dreptate consacrată chiar în primele paragrafe ale noii Constituții: „Republica Socialistă Română este stat al oamenilor muncii de la oraș și sat, sovietar, independent și unitar...”. Într-o țară în care puterea este în mâinile clasei muncitoare, în Republica Socialistă Română aparține poporul, liber și stăpîn pe soarta sa”.

Adevărul acestor cuvinte îl simțim zi de zi, în tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru. La cîrma țării, în Marea Adunare Națională, în sfaturile populare nu sînt moșieri, fabricanți, bancheri, ca pe vremea regimului burghez-moșieresc, ci numai oameni din popor, oameni ai muncii din uzine (unii chiar din uzina noastră), de pe ogorul nostru, din instituții de știință și cultură, pe care noi înșine l-am ales din rândurile celor mai buni muncitori, țărani, intelectuali. Prin ei, prin acești reprezentanți ai poporului muncitor, noi înșine ținem în fruntea destinului țării. În principalele probleme ale dezvoltării economice și politice, partidul și guvernul se sîntuiesc cu poporul, supun dezbaterii masele largi cele mai importante documente, cum s-a văzut și cu prilejul recentei dezbateri a Directivei celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. Ca așteptăm de mil de membri de partid, într-o adunare care a avut loc în uzină, mi-am spus și eu părerea asupra proiectelor de Directive, am arătat căsimentul meu deplin față de impresionantul plan elaborat de partid pentru a duce și mai departe istoricele realizări ale României socialiste. Acum ne spunem cuvîntul asupra proiectului noii Constituții a țării. Astfel de dezbateri ar fi fost un neputînc în România de odinioară.

Ce-a să fie cu această Constituție a țării noastre? Este o întrebare care este în mod firesc pusă în fața noastră. Într-o țară în care puterea este în mâinile clasei muncitoare, în Republica Socialistă Română aparține poporul, liber și stăpîn pe soarta sa”.

„Statul garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor. Nici o deosebire în exercitarea lor pe temeiul naționalității, rasei, sexului sau religiei nu sînt îngăduite”.

Da, drepturi egale pentru absolut toți cetățenii patriei noastre. Și aceasta nu doar pe hîrtie, ci cu garanții sigure, în viață, prin creșterea tuturor condițiilor materiale necesare exercitării lor. Vremurile de tristă amintire, cînd clasele asupritoare foloseau

Patronii țineau în atelierele cele mai rudimentare mașini, în același timp investeau să nu le subțieze cîtuși de puțin profiturile. Din același motiv, atelierele erau insalubre, prost luminate, necăzite. Atelierele mecanice, în care am lucrat mult timp ca ucenic, era un fel de balnează: și forță, și lăcătușie, și strugărie. Nu aveam încălzire, vestiare, apă caldă. De protecția muncii — ce să mai vorbim!

Privesc uzina de azi. Hale mari, utilaje moderne, vestiare, băi, încălzire, sporturi, verzi. Acum, aproape că nu există un bărbat, o femeie, o copilă care să nu fie în contact cu tehnica care să corespundă celor mai noi cerințe. Aici, unde pe vremea burgheziei realizarea unor concacore era o mare „cucerire” tehnică, producătorii astăzi utilizează petroleul a cărui calitate este apreciată și pe vremea noastră. Din întreprinderi mărunte sau simple ateliere, sînt apărute întreprinderi puternice, ca „24 Ianuarie” (fost „Maccazul”), „Feroemil”, au devenit în anii patrulei populare puternice unități industriale. Se cunoaște că acolo că nu mai sînt acei patroni-lărgi hrăpăreți, ci ale poporului. Iată ce a adus naționalizarea, statonizarea proprietății socialiste asupra mijloacelor de producție.

Liber și stăpîn pe soarta sa, pe bogățiile țării, poporul modernizează fabricile și uzinele, întreprinde măreațele planuri de dezvoltare economică elaborate de partid, iar roadele muncii lui se rădîring în chipul nou al României socialiste, în viața din ce în ce mai bună și mai frumoasă a fiecărei familii. Locuim în condiții mai bune, ne hrănim mai bine, ne îmbrăcăm mai bine. Altul este și destinul fiecăruia dintre noi în

Nicolae OPRESCU
maistru uzinele „1 Mai”-Ploiești

acest ansamblu — destinul unor oameni liberi, care s-au ridicat la adevărata demnitate umană și își pot afirma din plin aptitudinile și talentele. Fiul meu Eugen a ieșit inginer și lucrează acum în uzină. Ce ar fi devenit în trecut un copil de muncitor, ca altceva l-ar fi așteptat decît aceeași viață de exploatare și mizerie la

Fără deosebire de naționalitate

Varga ISTVÁN
muncitor la Întreprinderea de utilaje pentru industria ușoară
Tg. Mureș

Așa cum știm cu toții, și cum se subliniază în Raportul Comitetului Central la cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., conviețuirea de-a lungul a sute de ani și lupta comună pentru o viață mai bună, împotriva claselor asupritoare, au făcut ca românii, maghiarii, germanii și oamenii ai muncii de alte naționalități să se înfrățesc pe veci, alături de noi, în marea familie a României socialiste. Proiectul de Constituție, conștințind aceasta, arată:

„Statul garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor. Nici o deosebire în exercitarea lor pe temeiul naționalității, rasei, sexului sau religiei nu sînt îngăduite”.

Da, drepturi egale pentru absolut toți cetățenii patriei noastre. Și aceasta nu doar pe hîrtie, ci cu garanții sigure, în viață, prin creșterea tuturor condițiilor materiale necesare exercitării lor. Vremurile de tristă amintire, cînd clasele asupritoare foloseau

Grija pentru om, pentru asigurarea unei vieți ferice celor ce muncesc — telul nobil căruia îi este consacrată întreaga activitate a partidului și statului nostru — figurează ca un adevărat frontispiciu al legii fundamentale a patriei noastre. „În Republica Socialistă Română activitatea de stat are drept scop dezvoltarea ordinii socialiste, creșterea continuă a bunăstării materiale și culturale a poporului, asigurarea libertății și demnității omului...”

Realitatea garanțiilor tuturor drepturilor în țara noastră este rezultatul faptului că întreaga putere politică și economică aparține poporului, că el dispune singur, în folosul său și al țării, de roadele muncii lui. Succesele obținute de poporul nostru în dezvoltarea economică și culturală, victoria relațiilor de producție socialiste în întreaga economie națională au lărgit continuu garanțarea materială a drepturilor și libertăților democratice. Aceasta se reflectă și în proiectul noii Constituții.

Să luăm, de exemplu, prevederile privitoare la dreptul de muncă. Dezvoltarea în ritm rapid a industriei, a întregii economii naționale conferă acestui drept fundamental un conținut mereu mai bogat prin lărgirea continuă a posibilității ca orice om apt de muncă să contribuie, după capacitatea sa, la sporirea avuției naționale, ca și a propriei bunăstări. Înscriind dreptul la învățătură, proiectul a introdus dispoziția potrivit căreia el este garantat prin învățămîntul

care erau nevoiți să se resemneze și părinții săi?

În numele vieții noastre noi, al perspectivei și mai luminoase de viitor, îmi exprim toată adevărată față de proiectul noii Constituții, ce va deveni legea fundamentală a țării prin votul Marii Adunări Naționale. Însușii de patriotism fierbînt, vom pecetui acest va prin muncă plină de elan pentru consolidarea și dezvoltarea ordinii noastre socialiste, pentru înălțarea patriei tot mai sus spre culmile socializmului, bunăstării și fericii.

De-a lungul anilor, noi ne-am convins din mare este puterea acestei alianțe. Prin luptă unită, alături și sub conducerea clasei muncitoare, am cucerit toate izbînzile vieții noastre noi.

Îmi amintesc de primăvara anului 1945. În comuna noastră, o mîna de moșieri stăpîneau suprafețe întinse, în timp ce zeci și zeci de țărani n-aveau nici o palmă de pămînt. Dinspre oare și pornit atunci un suflu nou: au venit în comună muncitorii, punîndu-se în fruntea acțiunii de luare cu forța a pămîntului moșierilor. Îmi sună și acum în urechi cuvintele unui muncitor de la Șantierul naval din Constanța: „Nene Frățilă, înțig plugul aici cît mai adînc, să scoatem din rădăcini buruienile. Este pămîntul nostru”. În fața puterii unite a muncitorilor și țărănilor, moșierii și uneltele lor s-au dovedit neputincioși. Vișul nostru de veacuri se înfrupta: ogorare au devenit ale noastre, am stîrpit buruienile care ne apăsăseră pînă atunci.

Eram însă lipsiți de utilaje de lucru. Într-o zi au venit în sat la noi două mașini. Din ele au fost descărcate forje, nicoale. Aceiași oameni cu salopetă, muncitorii din Constanța, ne veneau din nou în ajutor, reparîndu-ne cele câteva semănători, trioare, pluguri care se găseau atunci în sat. S-au auzit și alte utilaje.

Au trecut anii. Alte schimbări adînci s-au petrecut în viața țării: la îndemnul partidului clasei muncitoare, ne-am unit într-o cooperativă agricolă de producție. Sprijinul clasei muncitoare, al statului celor ce muncesc s-a făcut din nou simțit sub forma tractoarelor și mașinilor agricole, puse la dispoziția noastră de S.M.T.-uri, a îngrășămintelor, semintelor, selecțiilor, creditelor, specialiștilor trimisi să lucreze în cooperativile agricole.

Calea cooperativizării arătată de partid s-a dovedit pe de-a-ntregul justă: mergînd pe această cale, am izbutit să sporim producția agricolă, alt în sectorul vegetal, cît și în cel zootehnic, să ne mărîm veniturile, să înscăunăm în casele noastre bunăstarea. Azi mulți din

elementar obligatoriu de 8 ani, generalizat în ultimii ani în țara noastră, precum și prin gratuitatea învățămîntului de toate gradele. Încheierea cooperativizării socialiste a agriculturii și consolidarea cooperativelor agricole de producție au făcut cu putîncă ca dreptul la asigurarea materială să fie extins și asupra membrilor organizațiilor cooperatiste sau al altor organizații obștești, realizîndu-se prin formele de asigurare organizate de acestea.

Drepturile largi democratice înscrise în Constituție, garanțarea lor materială creează fiecărui cetățean al țării posibilitatea de a-și afirma energia, talentul și capacitățile creatoare, a-și valorifica cunoștințele și aptitudinile, a-și dezvolta multilateral personalitatea.

Exercitarea drepturilor înscrise în Constituție este indispensabil legată de îndeplinirea îndatoririlor ce revin cetățenilor. Tocmai respectînd Constituția și legile țării, aparțin proprietatea socialistă și contribuind la dezvoltarea ordinii noastre de stat, aparțin patria socialistă, asigurăm condițiile necesare exercitării depline a tuturor drepturilor și libertăților democratice și al fiecăruia dintre noi.

O alianță de neclintit

Ion FRĂȚILĂ
țărăn cooperator C.A.P. Cumpăna, Dobrogea

Noi, țărani cooperatori, stîmem mîndri că în noua Constituție a țării este înscris, la loc de cinste, faptul că în Republica Socialistă Română „puterea poporului se întemeiază pe alianța muncitorească-țărăneasă...”.

De-a lungul anilor, noi ne-am convins din mare este puterea acestei alianțe. Prin luptă unită, alături și sub conducerea clasei muncitoare, am cucerit toate izbînzile vieții noastre noi.

Îmi amintesc de primăvara anului 1945. În comuna noastră, o mîna de moșieri stăpîneau suprafețe întinse, în timp ce zeci și zeci de țărani n-aveau nici o palmă de pămînt. Dinspre oare și pornit atunci un suflu nou: au venit în comună muncitorii, punîndu-se în fruntea acțiunii de luare cu forța a pămîntului moșierilor. Îmi sună și acum în urechi cuvintele unui muncitor de la Șantierul naval din Constanța: „Nene Frățilă, înțig plugul aici cît mai adînc, să scoatem din rădăcini buruienile. Este pămîntul nostru”. În fața puterii unite a muncitorilor și țărănilor, moșierii și uneltele lor s-au dovedit neputincioși. Vișul nostru de veacuri se înfrupta: ogorare au devenit ale noastre, am stîrpit buruienile care ne apăsăseră pînă atunci.

Eram însă lipsiți de utilaje de lucru. Într-o zi au venit în sat la noi două mașini. Din ele au fost descărcate forje, nicoale. Aceiași oameni cu salopetă, muncitorii din Constanța, ne veneau din nou în ajutor, reparîndu-ne cele câteva semănători, trioare, pluguri care se găseau atunci în sat. S-au auzit și alte utilaje.

Au trecut anii. Alte schimbări adînci s-au petrecut în viața țării: la îndemnul partidului clasei muncitoare, ne-am unit într-o cooperativă agricolă de producție. Sprijinul clasei muncitoare, al statului celor ce muncesc s-a făcut din nou simțit sub forma tractoarelor și mașinilor agricole, puse la dispoziția noastră de S.M.T.-uri, a îngrășămintelor, semintelor, selecțiilor, creditelor, specialiștilor trimisi să lucreze în cooperativile agricole.

Calea cooperativizării arătată de partid s-a dovedit pe de-a-ntregul justă: mergînd pe această cale, am izbutit să sporim producția agricolă, alt în sectorul vegetal, cît și în cel zootehnic, să ne mărîm veniturile, să înscăunăm în casele noastre bunăstarea. Azi mulți din

locuitorii comunelor noastre au case noi. Aproape în fiecare casă găsim mobilă nouă, aparat de radio și cite și mai cite bunuri, care înainte nu se pomeneau la un simplu țărăn.

La rîndul nostru, ne-am străduit și ne străduim să răspundem sprînjului dat de clasa muncitoare, muncind pentru dezvoltarea multilaterală a producției agricole. Încît să putem da un aport cît mai însemnat la progresul țării, la ridicarea nivelului de trai al întregului popor. Rezultatele obținute în producție ne-au dat posibilitatea să valorificăm an de an cantități tot mai mari de produse agricole. Anul acesta, de pildă, am suplimentat contractele încheiate cu statul cu încă 37 vagoane de grâu; am vîndut statului și însemnate cantități de lapte, ouă și altele.

În munca și luptă comună pentru construirea socializmului, alianța frățescă dintre clasa muncitoare și țărănime s-a întărit și s-a ridicat pe o treaptă tot mai înaltă. Așa cum se arată în proiectul de Constituție, în strînsă unire, clasa muncitoare, clasă conducătoare în societate, țărănimea intelectualitate, toate celelalte categorii de oameni ai muncii, fără deosebire de naționalitate, construiesc ordinea socialistă.

Din alianța trainică, muncitorească-țărăneasă își scoarbe forța de neînvinș puterea noastră populară. Întărirea și de aci înainte a alianței frățesci dintre clasa muncitoare și țărănime, a unității întregului popor în jurul partidului ne dă garanția unor noi și tot mai mari izbînzii pe calea spre bunăstare și ferice.

Constințirea politicii de pace

C. PARASCHIVESCU-BĂLACEANU

Politica externă a oricărei țări este condusă și reflectată în spiritul coexistenței pașnice, România constient de construire a socializmului în țara noastră îi corespunde o acțiune consecventă de lămurire în afară, în viața internațională, a condițiilor favorabile acestor marea opere creatoare. Asemenea condiții pot fi rezumate în două cuvinte: asigurarea păcii.

Proiectul de Constituție a Republicii Socialiste Româniea conștințesc cucerirea măreie ale poporului nostru, principiile călăuzitoare ale politicii statului în domeniul vieții internaționale, al relațiilor cu celelalte țări și popoare. În art. 14 al proiectului se spune: „Republica Socialistă Română întine și dezvoltă relații de prietenie și colaborare frățescă cu țările socialiste, promovează relații de colaborare cu țările avînd aliee ordinele social-politice, activează în organizații internaționale în scopul asigurării păcii și înțelegerii între popoare”.

Prietenia și alianța cu țările socialiste au stat și vor sta și de aci înainte neabătut în centrul politicii externe a țării noastre. Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a apreciat ca o îndatorire internațională a partidului și guvernului dezvoltarea continuă a relațiilor frățesci cu toate țările socialiste, contribuția activă la unitatea și coeziu-

Vara acestui an, bogată, a fost și încă rodnică vară a legăturilor depline, un anotimp al aezării temeliilor într-o etapă nouă a progresului patriei noastre. Încă înainte de recentul eveniment urmat de dragoste și interes de întregul nostru popor — al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român — ne-a fost dat să citim și să dezbaterem cu însuflețire proiectul legii fundamentale a României socialiste.

Parcurgem și acum paginile acestui document de însemnată primordiale și ne adîncim tot mai mult în înțelesurile sale profunde, căutînd să descifrăm temeinic această carte care ne interesează pe toți, pînă în străfundurile ființei. Carta democratizării ordinii noastre. Carta suveranității. A libertăților. A egalității. A nuncii constructive. Carta viitorului nostru. A unor prevederi garantate, a unor realități pe care le trăim de două decenii. Ea constituie legiferarea unor fapte reale pentru atingerea cărora au luptat generații întregi de patrioți luminați, pește care a trecut aripa superbă și generoasă a visului, în anii de vitregie. Ne-a fost dat nouă, constructorii ai unei vieți libere, să îndeplinim idealul lor firesc și plin de măreție, să ne bucurăm că pe aceste meleaguri munca și libertatea au primit un blazon de onoare.

Citim proiectul noii Constituții și privim în se opresc asupra celui de-al treilea articol: „În Republica Socialistă Română, forța politică conducătoare a întregii societăți este Partidul Comunist Român”. Afirm aici certitudinea succesorilor noastre de mine, după cum ieri, datorită aceluși partid al comunistilor, aveam certitudinea succesorilor de azi. În rîstimpul și peste patru decenii, de cînd partidul comunist a luat ființă, el s-a situat în fruntea luptei întregului popor, a imprimat o pecete adîncă de avînt creator asupra întregii vieți politice, economice, socia-

le și culturale a României moderne. Privim acest drum glorios, marcat de neșterse fapte eroice, presărat cu mari și eroice jertfe ce se înscriu printre cele mai nobile tradiții ale istoriei noastre zbuciumate, și ne dăm seama că articolul trei din proiectul de Constituție conștințeste o realitate pregnantă a epocii noastre. Pentru că drumul spre zorile eliberării, poporul l-a parcurs sub conducerea înțeleaptă a partidului. El a aprins în inimile oamenilor speranța, nădejdea în triumful dreptății și al libertății, a mobilizat masele la luptă înmătrivă exploatarea. Sub conducerea sa, poporul nostru a sfărîmat vechea orînduire, a devenit stăpîn în țara sa.

Continuînd apoi opera de transformare socialistă a patriei, partidul clasei muncitoare, prin înțelepciunea și fermitatea sa neabătută, a descătușat izvoarele de energie ale poporului, l-a imprimat o direcție fecundă, făcîndu-l să trăiască organic, destinul rîvnit al omului „ridicînd pe vîntul”. O țară aproape necunoscută a intrat, datorită politicii partidului, în circuitul vieii internațional, stîrînd interesul tuturor popoarelor, mari și mici, al celor cu o veche și cunoscută istorie și al celor care se ridică abia azi la demnitatea lor națională.

Am văzut nu o dată Bicalzul cu muntii săi întunecați și cu apele sale strălucite de noblețea muncii creatoare și-am coborît în jos pe Bistrița, urîmîd salba de hidrocentrale atunci cînd venea erau în fața alcătuirii primelor orașuri; și m-au chemat mai departe Săvinești, cu fascinația lor pastelat și marile combinate din actualul oraș „George Gheorghiu-Dej”. Îmi vine în minte Argescu cu peretii săi prăpăstioși și văd înțeltele cupe de beton aezate la temelia barajului. Derulez alte imagini și cuprind cu privirea o-rasele industriale: Hunedoara, Brașovul, Victoria. Turda pînă la fundul fabricii de ciment din Medgidia. Tarele atunci cresc senzația forței care împing țara pe treptele bunăstării și civilizației. Mă plimb ne străzile Ciului și pretutindeni mă întîmpîm prezența lăncșelor de cultură. În curînd cele două teatre și o pereche își vor deschide din nou porțile. Universitatea, Conservatorul și celelalte institute de învățămînt superior vor cunoaște freamîntul celor peste 16.000 de studenți.

Dar imaginea patriei de azi e oare completă fără lumea satelor? Cătreieri aceste aezări și tu — orășean — ai o bucurie și o lumină în suflet înfrîmînd peisaje și oameni care nu-ți mai stîrnesc tensiunea altă dată cînd te găseai în fața unor halucinant tablouri de primitivitate. Pe sub cablurile de înaltă tensiune, mașini conduse de oamenii locului răstoarnă brazde, scoormesc pămîntul, combine adună bogăția verii de aur.

Nu, hotărît, nici țărănul nostru, descinzînd într-un mare cîmp urban, nu se mai află în rolul scitului la Atena! El s-a obișnuit să urce în for, acolo unde se fîrșesc leșile pentru toți filii acestui pămînt, să-și spună cuvîntul alături de muncitorii și intelectuali, ca împreună să izbînză de luminile partidului — să desăvîrșesc un edificiu fără precedent.

În neîntreruptă cîrșire, fiecare generație și-a avut locul său. Generația din care face parte și eu, maturizat în anii plini de seisme, cînd puterea proletară, în frunte cu partidul comunist, a început marea lucrare de prefacere din adînc a țării. Dar idealul nostru se deosebeste de altul, este fundamental altul decît cel al înaintașilor nostri. Partidul a sădit în inimile și mintile celor ce muncesc un crez nou, care cuprinde în raza lui tot ceea ce omenirea a creat mai frumos, aspirații ce nu puteau fi nicîcînt nîtin visate altă dată și care astăzi prind contur datorită muncii noastre de fiecare zi.

Idealul celor mai buni filii ai țării reînviata a devenit tratat — printr-un proces de osmăz — înscrisul nostru, împletinindu-se cu idealul generațiilor mai vîrstnice și cu al celor care vin după noi, realizînd acea coeziune desăvîrșită a poporului nostru strîns unit în jurul partidului. Încrederea nemărginită și dragostea poporului față de partid sînt consecința firească a politicii sale, care exprimă întregul nostru fundamentale, înfrînchineză năzînzile noastre cele mai înalte.

Și tocmai datorită faptului că în Republica Socialistă Română forța politică conducătoare a întregii societăți este Partidul Comunist Român, avem certitudinea că idealul nostru își va găsi deplina împlinire.

CALCULUL ȘI URMĂRIREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII ÎN CONSTRUCȚII

Documentele celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. subliniază necesitatea perfecționării continue a activității de planificare și conducere a economiei. În Raportul general al Comitetului Central se arată: „Îmbunătățindu-și continuu munca de planificare și conducere, organele noastre de stat își vor îndeplini tot mai bine rolul important pe care-l au în desăvârșirea construcției socialiste”.

Nu de mult, în ziarul nostru au apărut o serie de articole în care specialiști din construcții, ingineri și tehnicieni de pe șantier, economiști și-au exprimat punctele de vedere despre actuala metodologie de planificare, calcul și urmărire a productivității muncii în sectorul de construcții-montaj. În încheierea discuției pe această temă, redacția a solicitat părerea unor cadre de conducere din câteva instituții economice centrale, pe care le redăm în pagina de față.

În articolele publicate în „Scinteia” referitoare la metodologia de planificare și de calcul a productivității muncii în construcții, autorii lor subliniază că aceasta constituie o problemă de cea mai actualitate și importanță. Necesitatea perfecționării acestui indicator se pune nu numai din considerente de ordin metodologic. Elaborarea pe baze științifice a unei metode de calcul și urmărire a productivității muncii va trebui să constituie un instrument eficient, viabil, de continuă ridicare a nivelului activității acestui sector de bază al economiei naționale. Cu atât mai imperios necesară este introducerea și folosirea largă în practică a unei metode unice și definitive, cu cit omenei muncii de pe șantier vor trece peste puține luni, cu toate forțele. În încheierea acestui program de investiții stabilite de cel de al IX-lea Congres al partidului. Îndeplinirea sarcinii de creștere cu 30 la sută a productivității muncii în viitorul cincinal presupune luarea în considerare a calculului acestui indicator a tuturor posibilităților de folosire cu maximă eficiență

a mijloacelor tehnice, materiale și bănești alocate de stat organizațiilor de construcții. După cum a rețesit din discuția purtată, metodologia existentă de exprimare valorică a productivității muncii, pe baza prețurilor de deviz ale unui an de referință, provoacă unele greutăți în calcularea justă a acestui indicator al planului. Ele sînt generate de faptul că devizele respective nu cuprind modificările de prețuri de materiale, manoperă, utilaj, norme de timp, precum și soluțiile noi de protecție, intervenite pe parcursul timpului de anul de bază. Din această cauză, indicele de creștere a productivității muncii este, de fapt, denaturat, nu reflectă real efortul propriu al organizațiilor de construcții. Din propunerile și sugestiile făcute de specialiști, participanți la discuție, se desprinde, ca o concluzie finală, necesitatea de a stabili mai just productivitatea muncii în expresie valorică prin folosirea prețurilor comparabile (constante) la producția de construcții-montaj, de a determina acest indicator pe baza valorii producției convenționale (exclusiv valoarea

materialelor), de a calcula productivitatea muncii prin raportul dintre salariul mediu și ponderea fondului de salarii din totalul producției valorice de construcții-montaj. Totodată, a fost susținută ideea calculului productivității muncii în unități naturale. Considerăm că fiecare propunere conține elemente pozitive, a căror folosire în practică ar permite stabilirea unor sarcini mobilizatoare, judicioase fundamentate, efectuarea unei analize eficiente asupra îndeplinirii acestora. Indiscutabil, trecerea la folosirea pe scară generală a unor noi elemente pentru calculul productivității muncii, cum este, de pildă, valoarea lucrărilor de construcții-montaj în prețuri comparabile (constante), presupune efectuarea unor studii și experimentări laborioase. Se cuvine făcută încă o remarcă. Exprimarea productivității muncii în prețuri comparabile nu elimină posibilitatea deformării acestui indicator datorită modificărilor ce intervin în schimbarea structurii lucrărilor de construcții. Metoda propusă ar impune, după părerea noastră, organizarea unor evidente speciale pentru elaborarea planului și urmărirea rezultatelor dobândite pe șantier. În același timp,

ventuala acceptare a acestor metode nu se va putea realiza decât în condițiile renunțării la indicatorul actual — valoarea lucrărilor de construcții-montaj în prețuri de deviz — care face legătura cu planul de investiții. Unii specialiști au propus ca în construcții productivitatea muncii să fie exprimată în funcție de valoarea producției convenționale, făcîndu-se abstracție în calcul de valoarea materialelor. Fiind vorba tot de o metodă de calcul valoric, considerăm că nivelul productivității ar fi influențat de schimbările datorite creșterii salariilor, modificării gradului de îndeplinire a normelor etc. De aceea, considerăm că indicatorul propus nu poate fi folosit ca un instrument eficient în munca de planificare și în calculul productivității muncii în construcții la nivel central. În ce privește determinarea productivității muncii ca rezultat al raportului dintre salariul mediu și ponderea fondului de salarii în totalul producției valorice de construcții-montaj considerăm că această propunere nu aduce elemente noi de analiză care ar putea stabili mai exact nivelul acestui indicator. În concluzie, o remarcă: pentru ca productivitatea muncii în construcții, exprimată în unități valorice pe baza prețurilor de deviz, să devină un indicator judicios fundamentat, e necesar

ca în construcții să se exprime în funcție de valoarea producției convenționale, făcîndu-se abstracție în calcul de valoarea materialelor. Fiind vorba tot de o metodă de calcul valoric, considerăm că nivelul productivității ar fi influențat de schimbările datorite creșterii salariilor, modificării gradului de îndeplinire a normelor etc. De aceea, considerăm că indicatorul propus nu poate fi folosit ca un instrument eficient în munca de planificare și în calculul productivității muncii în construcții la nivel central. În ce privește determinarea productivității muncii ca rezultat al raportului dintre salariul mediu și ponderea fondului de salarii în totalul producției valorice de construcții-montaj considerăm că această propunere nu aduce elemente noi de analiză care ar putea stabili mai exact nivelul acestui indicator. În concluzie, o remarcă: pentru ca productivitatea muncii în construcții, exprimată în unități valorice pe baza prețurilor de deviz, să devină un indicator judicios fundamentat, e necesar

Esențialul acum: de la studii să se treacă la măsuri

Ing. Anton VLADOIU
vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării

în afara unei comparabilități statistice, se nu ar prezenta alte avantaje. Iată de ce socotim că prin e-

fectuarea lucrărilor de construcții-montaj în prețuri de deviz — care face legătura cu planul de investiții. Unii specialiști au pro-

Evidență și calcule eficiente, simplificate

Ing. Ara TACORIAN
director tehnic
Ing. Petre ENE
din Ministerul Industriei Construcțiilor

deoarece în timp ce pe șantier metodele moderne de execuție și progresul tehnologic cunosc o extindere tot mai largă, evidența a rămas mult în urmă, forurile centrale de resort ocupîndu-se în mică măs-

ură de introducerea și utilizarea mașinilor la efectuarea operațiilor de calcul și evidență. În construcții, metoda de calcul a productivității muncii în unități naturale este socotită în mod eronat inaplicabilă din considerentul că ar necesita un volum mare de calcul și de evidență chiar și la construcțiile de locuințe, unde produsul finit este relativ uniform. Or, confruntînd metodele suplimentare de planificare și de calcul ale productivității muncii, socotim că cea mai indicată este metoda în unități naturale, care de altfel s-a și folosit cu bune rezultate la execuția construcțiilor de locuințe și la alte lucrări cu structură omogenă. Faptul că aplicarea ei necesită un consum mai ridicat de muncă pentru calcul și evidență nu poate constitui un argument pentru utilizarea exclusivă a productivității valorice. Unii economiști, care optează fără rezerve pentru menținerea acestei metode, pierd din vedere faptul că prin introducerea mașinilor de calcul s-ar putea stabili, încă de la proiectare, productivitatea teoretică a fiecărui obiect nu numai în expresie valorică, ci și naturală. Ținerea evidenței pe obiecte și pe articole de lucrări s-ar simplifica, rezultatele la lucrările efectiv exe-

Directivile Congresului al IX-lea al partidului cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1968—1970 prevăd sarcini sporite de creștere a productivității muncii în ramura construcții-montaj. Pentru îndeplinirea acestor sarcini este necesar ca, paralel cu măsurile care trebuie luate pe șantier, să se urteze perfecționarea actualii metodologii de planificare și urmărire a productivității muncii. Metodologia în vigoare nu corespunde intrutotul stadiului atins în dezvoltarea construcțiilor în îmbunătățirea tehnicii de execuție pe șantier. După cum arătau autorii articolelor publicate în „Scinteia”, metodele folosite astăzi prezintă o serie de inconveniente. Sintem de acord cu punctele de vedere exprimate. Într-adevăr, metoda exprimării valorice a productivității muncii nu redă în totalitate o imagine exactă asupra activității șantierelor, nu este de natură să elimine în întregime deficiențele de organizare a execuției lucrărilor. Ea favorizează tendința executării cu prioritate a lucrărilor cu valori mari în detrimentul altora, îndeosebi de finisaj, realizării fără eforturi proprii susținute a sarcinii de creștere a productivității muncii planificate. Este concludent, din multe altele, următorul exemplu. Trustul regional de construcții Crișana și-a depășit planul valoric pe primele cinci luni ale anului cu 4 la sută, iar sarcina de creștere a productivității muncii a fost îndeplinită. Această situație nu reflectă însă efortul propriu al trustului; planul fizic de predare a obiectivelor n-a fost îndeplinit decât în mică măsură, timpul de muncă și utilajele nu sînt bine folosite. Se desprinde cu claritate că metoda valorică nu are atribuțiile unui instrument de influențare activă a desfăș-

urării ritmice a lucrărilor de construcții, de predare a lor în folosință potrivit unei esalonări raționale pe întreg parcursul anului. După părerea noastră, metoda valorică prezintă importanță atunci cînd este vorba de urmărirea productivității muncii în sectorul construcții-montaj la nivelul economiei naționale, al ministerelor sau organelor centrale, în planificarea curentă și de perspectivă. Aceasta de-

Stabilirea în condiții cât mai bune a sarcinilor de plan și analiza comparativă a productivității muncii prin metoda valorică presupune, după părerea noastră, luarea în considerare a tuturor factorilor care pot influența într-un sens sau altul mărimea acesteia, atât la nivel central cît și la nivelul întreprinderilor (schimbarea structurii lucrărilor, a gradului de utilizare a mijloacelor tehnice, folosirea unor

tizat ca fiind unica și cea mai perfectă, cur susțin unii specialiști și economiști din construcții. Se desprinde necesitatea de a se trece mai repede și mai hotărît la aplicarea pe scară din ce în ce mai largă a metodei de exprimare în unități fizice, îndeosebi în întreprinderile și pe șantierele cu producție omogenă. Practica șantierelor din Capitală, Brașov, orașul Georgehe Gheorghiu-Dej a dovedit eficiența acestei metode în urmărirea productivității muncii la diferite categorii de lucrări, ca: locuințe, zidărie, tencușii, vopsitorii, parcaje, căminuri și altele, folosindu-se în acest scop norme de lucru perfectionate, determinate de cerințele introducerii tehnicii moderne. Pe baza analizei datelor obținute prin aplicarea metodei de exprimare în unități fizice, se poate face o apreciere mai realistă a efortului unei întreprinderi în creșterea productivității muncii, a aportului șantierelor și întreprinderilor la realizarea acestui indicator. Considerăm că încercările făcute pînă acum de specialiști în domeniul planificării sînt încă timid, nu au avut finalitatea așteptată de șantier. Utilitatea metodei de stabilire a productivității muncii pe baza valorii producției convenționale, cunoscută sub denumirea de producție netă, propusă în articolul „Două soluții și avantajul lor”, este certă. Dar nu trebuie omis faptul că și această metodă prezintă dezavantaje. Ea favorizează tendința, înființată pe multe șantiere, de a se executa cu prioritate lucrări cu un volum mare de muncă, generează greutăți privind determinarea corectă a volumului producției convenționale (netă) în fața de planificare și de analiză a rezultatelor obținute. Prin înlăturarea inconvenientelor amintite, această metodă poate fi utilizată ca mijloc de analiză. Înch în urmă cu trei ani, Comitetul de Stat al Planificării a primit sarcina ca, în colaborare cu Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemalizare, Ministerul Finanțelor și Comitetul de Stat pentru problemele de Muncă și Salarii, să stabilească modul de urmărire a productivității muncii în ramura construcții-montaj. Lucrări în acest domeniu a întreprins în anul 1963—1964 și Institutul de cercetări în construcții și economie a construcțiilor din cadrul C.S.C.A.S. Pe baza studiilor, au fost prezentate organelor centrale de resort și ministerelor o serie de propuneri — unele fundamentate științific, altele susceptibile de îmbunătățiri. Cu toate acestea, lucrările nu s-au urzit din loc. Există acum propuneri formulate de către specialiști și economiști din construcții, pe diferite șantiere s-a acumulat o experiență pozitivă în domeniul aplicării unei metodologii îmbunătățite. De ce forurile economice centrale cărora le revin sarcini bine precizate în acest domeniu continuă totuși să târăneze soluționarea pînă la capăt a acestei probleme atât de importante? Considerăm absolut necesar ca perfecționarea metodologiei de planificare a productivității muncii în construcții să fie privită ca una din condițiile esențiale ale îndeplinirii sarcinilor sporite trasate de partid acestui sector în viitorul cincinal.

Practica șantierelor are un rol hotărît

Mihai DIAMANDOPOL
președintele Băncii de Investiții

oarece în construcții există un mare număr de faze (săpături, turnarea fundațiilor, zidărie, vopsitorie, instalații) și categorii de lucrări (construcții industriale, de locuințe, de drumuri, miniere etc.) care se urmăresc în diferite unități de măsură (mp, mc, m.l. tone, km). Totodată, marea majoritate a lucrărilor de construcții au caracter de unicat, executîndu-se pe bază de devize ce se întocmesc pentru fiecare lucrare în parte (cu unele excepții, cînd se folosesc proiecte tip). Toate acestea nu dau posibilitatea exprimării cantităților respective de lucrări într-o altă unitate comună decît cea valorică. Cu ajutorul metodei valorice se aduc la un numitor comun diferitele activități și categorii de lucrări.

materialul noi, modificarea condițiilor de execuție a lucrărilor etc). Desigur, în planificarea și analiza productivității muncii prin metoda valorică nu trebuie neglijate nici celelalte elemente care exprimă diferitele căi de realizare a acesteia: utilizarea timpului de lucru, îndeplinirea normelor de muncă și extinderea sistemului de lucru în acord, ridicarea calificării muncitorilor, aprovizionarea la timp și în mod ritmic a șantierelor cu materiale etc. Numai prin luarea în considerare a tuturor acestor factori, a influenței lor se poate stabili o sarcină reală de creștere a productivității muncii, se poate face o analiză comparativă pe baze cât mai juste. Metoda valorică de exprimare a productivității muncii nu trebuie absolu-

te stabilirea și folosirea unor soluții cât mai eficiente pentru planificarea și calculul productivității muncii în construcții presupune îndeaproape pe specialiștii din C.S.P. În prezent, sintetizăm propunerile prezentate de colectivul care au studiat această problemă și sugestiile desprinse din articolele publicate în „Scinteia” pentru a stabili o serie de măsuri. Totodată, sînt în curs de elaborare de către C.S.C.A.S. coeficienți de influență care să permită stabilirea reală a creșterii acestui indicator important al planului. Prin conjugarea eforturilor specialiștilor din C.S.P., C.S.C.A.S. și ministerelor ca și organizațiilor de construcții, va trebui să găsim modalitățile de rezolvare a acestei probleme într-un timp cât mai scurt posibil, contribuind astfel la îndeplinirea unei sarcini importante trasate de Congresul al IX-lea al partidului — îmbunătățirea formelor și metodelor de conducere și planificare a economiei naționale.

cutate putînd fi exprimate și prin raportul dintre productivitatea realizată și cea teoretică. Ar trebui găsite — și nu găsite numai ca soluții teoretice, dar și aplicabile mai repede în practică — forme și metode mult mai simple, mai eficiente.

Concluziile ce se desprind din părțile participanților la discuție sînt clare: trebuie luate măsuri hotărîte și într-un timp cât mai scurt pentru perfecționarea metodologiei de planificare și calcul a productivității muncii în construcții. Răspunsurile publicate confirmă această necesitate. Ca și participanții la această discuție și alți lucrători din ramura construcțiilor, am fi doriți ca asemenea măsuri să le aducem la cunoștință în pagina de față. Din păcate, nu am putut face aceasta decît în parte, deoarece ele nu sînt precizate clar în răspunsurile Comitetului de Stat al Planificării și Ministerului Industriei Construcțiilor. Desigur, aprecierea unor propuneri și sublinierea necesității perfecționării metodologiei în vigoare sînt binevenite, dar esențial era ca lucrurile vizate să arate cînd și în ce mod va fi aplicată în practică metoda cea mai eficientă. Să se considere oare că îmbunătățirea actualii metodologii de planificare a productivității muncii în construcții — indicator de cea mai mare importanță al planului — nu intră în sfera de preocupări a organelor respective? Cît privește C.S.C.A.S., care are sarcini cu caracter obligatoriu în acest domeniu, nu a comunicat ziarului nostru ce măsuri intenționează să întreprindă, deși de la solicitarea redacției au trecut mai mult de două luni. Credem că în timpul cel mai scurt conducerea C.S.C.A.S. își va preciza punctul său de vedere, așteptat de lucrătorii din domeniul construcțiilor și de cei care se preocupă de îmbunătățirea activității în această importantă ramură.

Punctele de vedere exprimate în cadrul discuției organizate de ziarul nostru, sugestiile și propunerile făcute în articolele publicate anterior și în răspunsurile de mai sus sînt de un real folos în stabilirea celei mai bune metode. Ele merită toată atenția din partea lorurilor de resort — în primul rînd C.S.P. și C.S.C.A.S. — chemate să le studieze și să sintetizeze ceea ce este valoros, în vederea stabilirii unei metode de planificare a productivității muncii care să exprime fidel sarcinile stabilite prin plan și să permită aprecierea realistă a rezultatelor obținute de sectorul construcții-montaj, căruia în viitorul cincinal îi revin sarcini deosebit de importante.

Pagină organizată de NICOLAE CUCUI

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ

„Ce nu merge bine în economia engleză?”

Intr-un articol publicat la 16 august, revista americană „U. S. NEWS AND WORLD REPORT” analizează dificultățile economice ale Angliei.

„Noul „bolnav” din Europa — arată autorul — se dovedește a fi Marea Britanie. În prezent, britanicii constată că suferă de boli economice acute. Guvernul britanic încearcă prin noi măsuri de austeritate să sporească încrederea mondială în stabilitatea lirei sterline. Dacă aceste măsuri nu reușesc și se impune devalorizarea lirei sterline, dolarul S.U.A. va trebui să suporte o nouă povară.

Ce nu merge bine în Marea Britanie? Răspunsul pe care și-l dau acei care încearcă să îndrepte lucrurile este că Anglia nu pare să se adapteze la noua ei poziție în lume. Marea Britanie antebelică era centrul unui imperiu mare și bogat, furnizând metropolei surse sigure de materii prime, piețe apărute pentru produsele industriale și efective militare considerabile și lefite.

Acum acest imperiu s-a destrămat. Noua Britanie este o insulă mică în largul coastei Europei, aproape lipsită de resurse naturale și cu 53 milioane de locuitori. Această insulă nu mai este în stare să se întrețină în stilul cu care s-a obișnuit populația ei.

Rezultatul este că Anglia trăiește din băni împrumutate. Rezervele ei de aur și dolari, însumând aproximativ 2.700.000.000 dolari, sînt alcătuite aproape în întregime din surse împrumutate de la Fondul Monetar Internațional și din alte surse. Aceste împrumuturi trebuie să fie rambursate în termen de cinci ani.

De ce este atât de greu să se...

lichideze deficitul și să se înceapă alcătuirea de noi rezerve? Ni se spune că răspunsul constă în marea măsură într-o structură socială și economică care nu este adaptată pe lumea modernă profund competitivă.

Sistemul social este considerat drept un obstacol serios în calea schimbărilor și a productivității în industria britanică. Relațiile dintre muncitori și patroni se caracterizează prin suspiciuni și nemulțumiri reciproce. Muncitorii, cu puține excepții, nu au sentimentul că sînt interesați în succesul firmei unde lucrează. Efectul se manifestă în productivitatea scăzută și în scăderea calității muncii, îngreunînd posibilitățile Marii Britanii de a concura pe piețele mondiale.

Articolul se referă apoi la sistemul de învățămînt britanic arătînd că: „De obicei, numai cei privilegiați au șansa să urmeze cursurile învățămîntului superior. Mai puțin de 5 la sută din tinerii britanici intră în universități. Peste două treimi părăsesc școala înainte de a implini 15 ani. Un pedagog renumit declară: „Sistemul de învățămînt britanic era potrivit pentru pregătirea unei mici elite care să administreze Imperiul și să îndeplinească funcțiile publice. El nu este potrivit pentru o țară industrială care are nevoie de o armată de ingineri, directori și muncitori foarte adaptați pentru a spori productivitatea industriei ei.”

Referindu-se la sindacatele din Anglia și afirmînd că în timpul lor se manifestă „haos și confuzie”, autorul scrie mai departe: „Acordurile de salarii nu sînt obligatorii din punct de vedere legal. De asemenea, de obicei, contractele nu se ocupă în amănunt de salarii, ore de muncă și condiții de muncă...”

Rezultatul este că Marea Britanie pierde piețe în favoarea S.U.A., Germaniei occidentale și altor concurenți care obțin rezultate mai bune în reducerea costului brațelor de muncă.

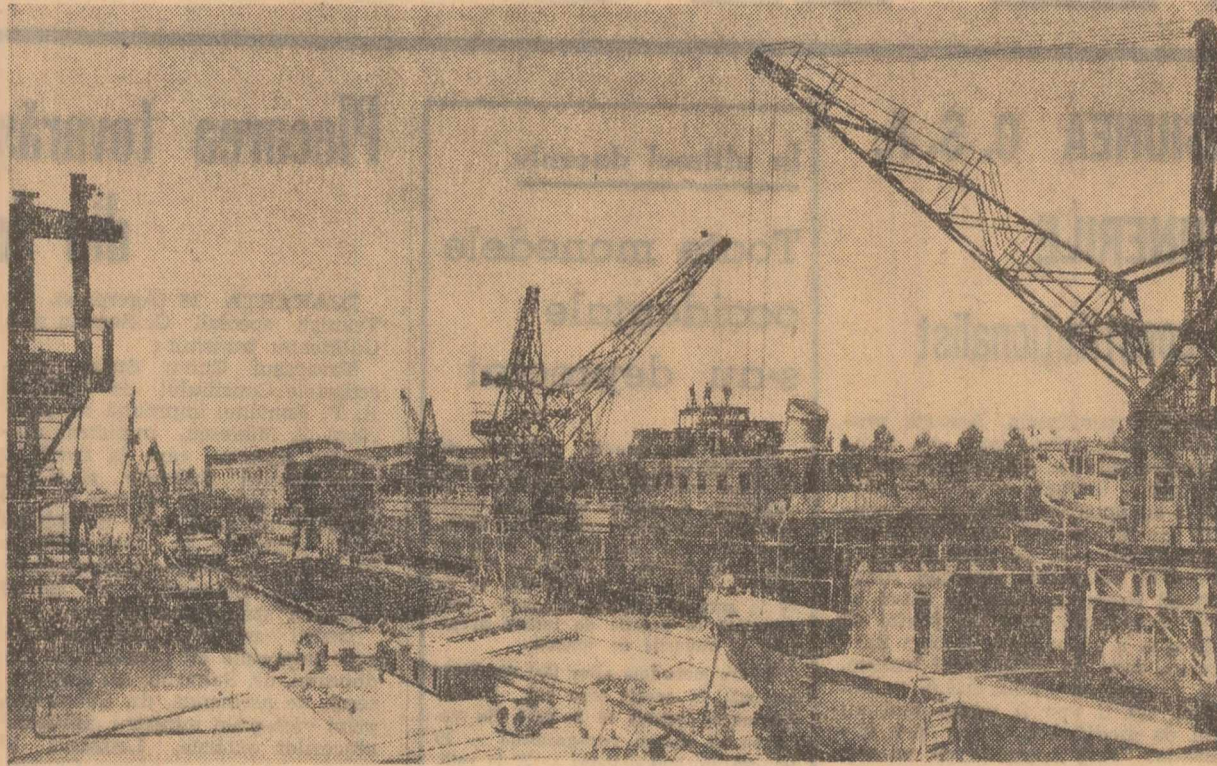
Conducerea administrativă britanică poartă, de asemenea, o mare parte din vină pentru dificultățile economice ale țării. Într-o țară în care industria a fost multă vreme apărată împotriva concurenței, există tendința larg răspîndită, ca directorii de firme să se hotărască pentru maximum de profituri cu minimum de producție.

După părerea multor oameni, regresul economic al Marii Britanii provine, de asemenea, în parte, din politica ei externă, axată pe legături strînse cu Commonwealth-ul.

După cel de-al doilea război mondial, majoritatea conducătorilor politici au socotit că Commonwealth-ul ar putea deveni un inlocuitor al imperiului britanic în curs de dispariție. Dar aceste speranțe au fost acum spulberate. Commonwealth-ul provacă rapid dezamăgiri. În plus, țările Commonwealthului se dovedesc a nu fi așa piață scontată odinioară pentru mărfurile britanice. În prezent, exporturile Marii Britanii în fostele ei colonii reprezintă mai puțin de 50 la sută din vânzările ei în străinătate, față de aproape 65 la sută în urmă cu un deceniu.

Care sînt perspectivele ca Marea Britanie să soluționeze problemele ei economice? Nu pare să încurajeze, după părerea unor cercuri economice londoneze ca autoritate. În primul rînd, spun acești experți, majoritatea britanicilor nu sînt nici măcar conștienți de necesitatea unei schimbări radicale a sistemului economic. În al doilea rînd, mica majoritate de trei voturi a guvernului laburist în Camera Comunelor este considerată drept un serios obstacol în calea oricărei acțiuni cu adevărat drastică. O încercare de a frîna sporirea salariilor și preturilor prin colaborarea sindicatelor și patronilor este exclusă, anunțîndu-se ca un eșec probabil. Nu a fost încă pus în aplicare un plan mult solicitat pentru modernizarea industriei britanice, cu sprijinul guvernului. Un program pentru a asigura unui număr mai mare de copii britanici posibilitatea de a urma cursurile învățămîntului superior întîmpină o rezistență considerabilă.

În rîndul majorității experților economici din Marea Britanie — arată în încheiere autorul — se manifestă puțină încredere că această țară va putea să cîștige suficient în viitorul apropiat pentru a asigura un nivel de trai în creștere și un rol de putere mondială.

Șantierul naval Galați

„Insule” plutitoare

va executa această abateră a apelor, operația va fi cu totul inedită. Ea va declanșa o imensă reacție în lanț pe cuprinsul șantierului. Pe locul „uscat” va fi înălțată munca celor care vor excava roca dură din fundul albiei fluviului, unde urmează să se așeze temelile uzinei hidroelectrice și a ecluzei care va permite trecerea navelor. Oamenii vor munci sub nivelul apelor, proiecții de beton, diguri, diguri în calea Dunării. Construcția betonului va începe din mijlocul fluviului, pînă se va uni cu malul românesc.

Fluviul se va îngusta, va deveni mai impulsiv, navele vor circula atunci pe o altă cale, săpînd dinainte. În paralel, lucrările de deviere vor avea loc și pe malul iugoslav.

În partea sa principală, betonul se va executa din 26 de celule cilindrice, cu pereți metalici din palplanșe plate. Celulele vor fi umplute cu balast și vor semăna cu un șirag de mărgelă, formînd astfel puternic perete al betonului, protejînd munca constructorilor pentru ca ei să poată lu-

cre în liniște. Dincolo de acest perete, Dunărea va avea o viteză de circa 5 m pe secundă.

Specialiștii au ajuns la concluzia că cea mai eficientă și, totodată, economică cale pentru construcția celulelor melacice este folosirea unor platforme plutitoare autoridicătoare. De ce? Platformele au posibilitatea să plutescă pînă la locul unde urmează

a se construi celulele. Se pot ridica deasupra apelor pe piciorare (coloane), permițînd lucrul fără a se fi nevoie de castronul vremii, de creșterea sau descreșterea nivelului fluviului. Execuția fiecărei celule în parte se realizează în treburile în formă de U ale platformei. O dată montată o celulă (înălțînd pînă la 16 metri și cu diametrul de peste 18 metri), platforma se lasă iar pe apă. Ea este apoi remorcată pînă în imediata vecinătate, acolo unde urmează să se monteze vîntoarea celulei, și din nou platforma se autoridică, devenind insulă.

Pentru a i se asigura un rîm constant, continuu de lucru, echipajul de pe platformă — alcătuit din mecanici, electricieni, sudori, montori, scaldări și marinari — va avea la fața locului două surse de energie electrică. În prezent, la Șantierul naval din Galați se află în stadiul de montaj pe apă și a două platforme plutitoare, care va avea destinația Porțile de Fier.

Sever UTAN

Cronica zilei

CONVENȚIE TRIPARTITĂ

La Varna, în R. P. Bulgaria, a fost semnată Convenția tripartită privind livrarea de energie electrică din U.R.S.S. pentru R. P. Bulgaria și tranzitul acestei energii electrice prin sistemul electroenergetic al R. P. Române.

Convenția a fost semnată de ing. N. Gheorghiu, adjunct al ministrului minelor și energiei electrice, din Împuneriunea guvernului R. P. Române, ing. C. Popov, președintele Comitetului de Stat pentru Energetică și Combustibili de

pe lângă Consiliul de Miniștri, din Împuneriunea guvernului R. P. Bulgaria, și ing. N. M. Ciupracov, vicepreședinte al Comitetului de Stat de producție pentru energetică și electricitatea U.R.S.S., din Împuneriunea guvernului U.R.S.S.

La invitația președintelui Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei, Ion Cosma, miercuri seara a sosit în Capitală o delegație a primăriei orașului Ankara, condusă de Erkut Halil Sezai, primarul orașului Ankara. (Agerpres)

„CINTEC, JOC ȘI VOIE BUNĂ” ÎN STAȚIUNILE DE ODIHNĂ

Între 21 și 25 august, stațiunile de odihnă de pe litoral (Mamaia, Eforie-Nord, Eforie-Sud, Techirghiol) și cele de pe Valea Prahovei (Sinaia, Predeal) vor cunoaște din nou animația specifică manifestărilor festive. În cinstea zilei de 23 August, pentru oamenii muncii care își petrec concediul de odihnă în aceste localități, ansamblurile frunzete de amatori ale sindicatelor din regiunile Bacău, Banat, Brașov, Cluj, Dobrogea, Hunedoara și orașul București, cuprînzînd circa 1.200 de artiști, vor prezenta o suită de spectacole intitulate „Cintec, joc și voie bună”.

Programele, care reprezintă o veritabilă trecere în revistă a for-

maților muncitorești din marile întreprinderi industriale din aceste regiuni, vor cuprinde muzică și dansuri populare, muzică ușoară, brigăzi artistice de agitație, solo-uri vocale și instrumentale etc.

PRONOEXPRES

La tragerea concursului special Pronoexpres din 18 august 1965 au fost extrase din urnă următoarele numere: Extragera obișnuită: 19 36 21 6 31 4 41 48. Extragera suplimentară I: 22 21 36 10 12 2 32. Extragera suplimentară II: 19 49 35 37 33 2 1. Fond de premii: 1.615.913 lei, din care report la categoria I: 120.744 lei. Tragerea următoare a concursului Pronoexpres va avea loc la Constanța.

Ce semeni-culegi

Situații asemănătoare există și în raionul Aiud. La cooperativa agricolă din Hopria, sămînța de grâu este depozitată separat, dar are multe corpuri străine și umiditate ridicată, fiind în pericol de alterare.

Cu mai multă atenție trebuie să se facă condiționarea sîmînțelor în regiunea Banat. Într-o serie de unități grînele au multe impurități și sînt depozitate în condiții necorespunzătoare. În plus, la consiliul agricol regional nu se cunosc încă cantitățile de sămînță necesare tuturor unităților agricole. Cooperativele din Macedonia, Cebza, Folea, Jebel și Voitec, care solicită sămînță prin schimb, nu au primit nici un răspuns.

Verificarea calității sîmînțelor în laboratoarele regionale și inter-raionale are o mare importanță pentru creșterea producției viitoare. În regiunea Ploiești trimiteră probelor la laborator este în toi. Pînă acum peste 40 de unități au și efectuat această operațiune. O scurtă vizită la laboratoriu pentru controlul sîmînțelor din Buzău ne-a prilejuit însă constatarea că unele unități nu acordă atenția cuvenită acestei acțiuni. Din raionul Buzău au trimis probe doar cooperativele agricole Săbăgea, Scutelnici, Cernătești și Săpoca. Din raionul Rm. Sărat — 6 unități, iar din raionul Cislău — două.

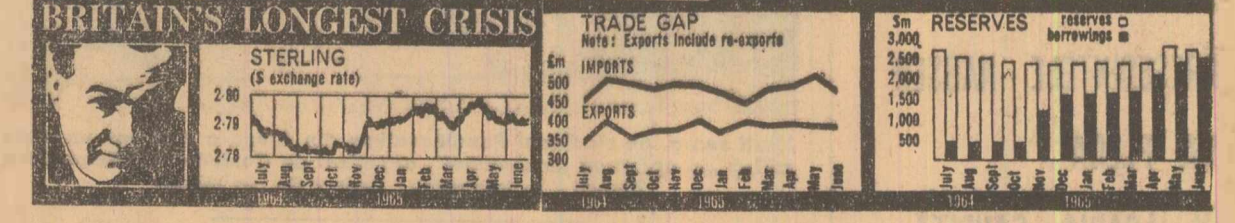
Am fost puși într-o situație neplăcută — spun maestrul Liviu Budiu și Carol Jurj. Dar a fost și un semn de alarmă. Am început cu perfecționarea tehnologiei de fermere, cu ridicarea calificării și specializarea oamenilor. În prezent cochilele pen-

tru lingouri de 7 tone rezistă în medie la 87 de tururi, față de 65—70 înainte.

Sînt cîteva secvențe din întrecerea siderurgicilor de la Călan, de unde se vede că această Hunedoara la scară redusă își aduce cu prisosință contribuția la sporirea producției de metal. Oamenii ei pășesc a-lături de hunedoreni și reșienți în rîndul de frunte al întrecerilor.

Și în regiunea Banat o serie de baze de recepție, cum sînt cele din Timișoara, Lugoj și Deta, care trebuie să pregătească pentru schimb cantități însemnate de grâu, nu se grăbesc să facă probele de laborator necesare.

Întîzieri sînt și în regiunile Cluj și Iași. În raioanele Turda și Aiud nici o cooperativă n-a trimis încă probe la laborator.

Ziarul englez „THE OBSERVER” a publicat sub titlul „Cea mai lungă criză a Angliei” următoarele grafice: 1. Lira sterlină și paritatea ei de schimb față de dolar. 2. Deficitul comercial: importuri și exporturi. 3. Rezervele, formate din: rezerve (coloane albe) și împrumuturi (coloane negre).

În actualitate: pregătirea producției anului viitor

(Urmare din pag. 1-a)

Pe întreaga regiune, planul producției globale industriale a fost îndeplinit în proporție de 101,9 la sută, iar cel al producției marfă — de 101,7 la sută. Producția realizată suplimentar în această perioadă se ridică la aproape 160 milioane lei.

Ce considerați mai valoros din experiența dobîndită pînă acum de colectivele unităților industriale din regiune și în ce direcții vor fi îndreptate eforturile în viitor?

Datorită muncii politice desfășurate de organizațiile de partid, maturității și creșterii competenței acestora în exercitarea dreptului de control asupra conducătorilor tehnico-administrativi, întreprinderile noastre și-au îndreptat toată atenția spre îndeplinirea sarcinilor de plan la toți indicatorii. Colectivele unităților din industria petrolului și chimiei au acumulat o valoroasă experiență în introducerea și extinderea tehnicii noi, a tehnologiei moderne, care le-au permis să obțină realizări importante în creșterea și diversificarea producției, în îmbunătățirea calității produselor. Există însă condiții ca injectia de apă și de gaze, tratamentele tensio-active, filtrările hidraulice și alte metode moderne să fie extinse și mai larg în șchele de extracție a țitelului.

Petrolistii din rafinării se pot mîndri cu succesele dobîndite în valorificarea superioară a materiei prime. În acest an, valoarea produselor obținute dintr-o tonă de țitei a crescut cu 49 la sută față de anul 1959, depășindu-se sarcina trasată de Congresul al VIII-lea al P.C.R. în acest domeniu. Datorită investițiilor importante realizate în ultimii ani și obiectivelor noi care se vor construi în perioada următoare, colectivele din rafinării au condiții să prelungească tot mai complex țitelul, orientîndu-se spre asigurarea cu materie primă a industriei chimice și spre îmbunătățirea în continuare a calității produselor petroliere.

Sînt cunoscute succesele deosebite obținute de industria constructoare de utilaj petrolier din regiune în asimilarea de utilaje noi, moderne. La uzina „1 Mai” Ploiești s-a realizat recent cea de a doua instalație de foraj de mare adîncime — tip 4 DH 315 — și a fost introdusă în fabricația de serie instalația de foraj cu acțiune electrică — E 75. Pentru viitor, o corăută importantă în această ramură este creșterea randamentului turbinelor și îmbunătățirea calității sapezilor de foraj, lărgirea și modernizarea gamei de scule pentru forajul sondelor și extracția țitelului.

Regiunii noastre i se vor alocă și în anul viitor importante fonduri de investiții. Discuțiile purtate în sesiunea de lucru a biroului comitetului regional au scos în evidență necesitatea îmbunătățirii activității în sectorul construcțiilor și montaj, sector în care există serioase rămăniți în urmă. Pe șantierul Combinatului petrochimic Ploiești nu a fost respectate în întregime termenii de dare în funcțiune a unor obiective. Întîzieri s-au înregistrat și pe șantierul Uzinei de sîrmă Buzău, la lucrările de dezvoltare a Uzinei mecanice Sinaia, Fabricii de ciment Fieni, Rafinăriei Teleajen. Sarcina noastră este de a ne ocupa mai mult decît pînă acum de îndrumarea activității șantierelor, a organizațiilor de partid din construcții. Prin organizarea temeinică a lucrărilor, extinderea metodelor industriale de execuție, aprovizionarea la timp cu materiale și utilaje se vor crea condiții pentru desfășurarea ritmică a lucrărilor de construcții și montaj, pentru punerea în funcțiune a termenilor a obiectivelor noi.

Ce măsuri se vor lua pentru pregătirea exemplară a producției primului an al viitorului cincinal?

Am vorbit mai înainte de unele lipsuri. Înlăturarea acestora este o primă sarcină pe care ne propunem s-o îndeplinim. Pentru a începe cu bine anul nou, biroul comitetului regional de partid a întocmit un plan de măsuri, care a fost completat în urma dezbaterilor ce au avut loc. Comitetul regional de partid, organizațiile de partid din întreprinderi și-au concentrat acum eforturile pentru ca în timpul care a mai rămas pînă la sfîrșitul

La scara Hunedoarei

(Urmare din pag. 1-a)

Turnatoria de lingouiere. Un atelier modern, unde se toarnă „cămășă” metalică a vîntoarelor lingouri de oțel și se confecționează cilindrii prin care marile laminatoare molează metalul în profile. De celulele utilajului de furnare și a cilindrilor depind în mare măsură calitatea oțelului și a laminatelor, costul lor. În repalele rînduri hunedoreni au reușit turnătorii durabilitatea scăzută a lingouierilor, din care cauză rebulii în oțelării se menține ridicat.

Am fost puși într-o situație neplăcută — spun maestrul Liviu Budiu și Carol Jurj. Dar a fost și un semn de alarmă. Am început cu perfecționarea tehnologiei de fermere, cu ridicarea calificării și specializarea oamenilor. În prezent cochilele pen-

Aveți salutări din Italia

(Urmare din pag. 1-a)

Nu știți ce să admirați mai întîi: golful, vestit în toată lumea, Piața primăriei — aici am făcut și poză — Palatul Donn' Anna — palate sînt multe ca să le înșir pe toate — coasta Santa Lucia (fredezone „O, Santa Lucia”). N-am la dispoziție decât o zi, așa că mai las și pe alădată. (Să vorbesc într-un ceas bun).

La pas printre napolitani

Opelul l-am parcat pe undeva prin apropierea portului. Intrăm în clocotul Napoliului. Alegem o stradă îngustă, pe care am impresia că o cunosc dintr-un film neorealist. Urcăm. Mai toate străzile sînt înguste și traversează de frînghiie încercate cu rușe. Cearcăfuri puse la uscat, maeuuri, cămăși de noaptea și alte daeuuri. Gospodinele de la etajele 4, 5, 6 se toarnă din balcoane ca pre-

peții. După ce ajung la un numitor lasă cu o frînghiie coșnița în care negustorul pune marfa tocmită. Coșnița trasă de frînghiie se balansează, urcă spre etajul 4, 5, ori 6. Uneori te pomenești cu o pierică, o pară, ori chiar o roșie în cap. Nu zici nimic. Ești la Napoli. Ba zici bogdaproste că n-a fost un bebene de vreo 10 kilograme.

Napoli seamănă, dacă pot face astfel de comparații, cu Lipscezii în orele de aglomerație. Mulți foarte mulți negustori. Napolitanii vorbesc tare. Și nu pot ține prea mult secretele.

Napoli fortuna mia

Napolitanii sînt oameni grozav de prietenoși și servabili. — Cum pot ajunge în Piața Trieste Trento? — Napolitanii pe care l-am întrebat ne zîmbește, ne întreabă de unde sîntem, cum e viața la noi, ne recomandă ce să vedem la Napoli și ne conduce pînă în apropierea pieței de care am întrebat. La despășire ne strînge mîna și se întoarce la treburile lui cîntînd „Napoli fortuna mia”.

Un fînc de vreo 12—13 ani vine la mine cu o țigară Kent între dinți. Îmi solicită un foc. Bag mîna în buzunar și scot în loc de brichei o batistă. I-o întînd și zic: — Poftim, ștergeți-vi mai întîi nasul!

Puștii încheie un ochi și mă cîntărește din priviri. — Prego? — Să-ți ștergi nasul, am zis. — Aruncă o privire disprețuitoare și zice cu voce tare ce părere și-a făcut despre mine. — Ești un mascalfone. — Pornește mai departe fredonînd „Napoli fortuna mia”.

Am intrat într-un magazin să cumpăr amintiri. Amabili, vînzătorii mi-au înșirat pe tejea toate obiectele din galantar. Ai cumpărat un obiect de numai o sută de lire, și-l ambaleză elegant și-ți mulțumesc de cîteva ori. — E păcat să părăsesc orașul nostru fără să cumpărăm o păpușă. Păpușile din Napoli sînt vestite în toată lumea. Recomandarea ne este făcută de vînzătorul unui magazin care nu stăde păpuși. Își face recomandarea din simplă amabilitate.

Ristorante Corcione

Ne oprim să mîncăm pe Via Milano nr. 16. Chelnerul ajuns înaintea noastră la masa pe care o ochim, se observă că sîntem turci.

Vă voi servi o masă tipic napolitană.

Ne aduce niște spaghetti cu sos și cu un fel de parmezan. Apoi lomboțino di vitelo, un fel de friptură de vitel care se topește în gură.

— Vini pregiați delle migliori case? — E bonissimo! — Fie, zic eu.

Cer și două cafele. Chelnerul aleargă. Aduce de la o cafenea de pești drum cafelele. Nu putea să spună că nu are? — ar întreba unul ospătar de la noi. Ba bine că nu!

În pragul restaurantului apare un napolitan cu chitara. E un cîntăreț ambulănt. O boce care poate fi invadată de cei mai buni solisti de muzică ușoară de la noi, cîntă „Vurria”, „O sole mio” și bine înțeles „Napoli fortuna mia”. Trece apoi cu o farfurioară pe la mese.

Ospătarul ne întreabă dacă am văzut Pompeii. Ne explică pe unde ajungem și cîți kilometri sînt pînă acolo. În jur de 20.

Spre Pompei

La Pompei a fost, după cîte am citit, una din cele mai zguduitoare tragedii ale lumii. Peste 25.000 de oameni au pierit sub lavă. Văd în față, în dreapta parbrizului Vezuviului.

— Nene, zic eu prietenului meu care conduce Opelul — ce-ar fi să ne întoarcem la Napoli și să căutăm într-o librărie niște vederi cu Pompeii?

— Păi am parcurs mai bine de jumătate din drum, de ce să ne întoarcem? — Dacă a mai pus duminecua la fier și niște lavă dintr-una și-și dă prin gînd s-o răstoarnă iar? Ce fac, mă duc acasă opărit? — Omul de la volan zîmbește. Ne apropiem de Vezuviu... Am intrat chiar în Pompei.

Nu, fmi este imposibil să vă descriu ce am văzut aici. Trebuie neapărat să ne întîlnim și să vă arăt niște poze. M-am fotografiat printre ruinele Forumului, ale Circului, printre coloane, alături de statuile de marmură, în muzeul Pompeiului, printre cadavre petrificate... Peste 25.000 de oameni au pierit la Pompei... Ce-ar fi să vorbim despre ceva mai vesel? Sînteți de acord? Miine aterizez pe aeroportul Băneasa. Miine văd Bucureștiul de care mi s-a făcut dor. — Mă așteptați la aeroport? Mulțumesc și salut!

DE PESTE HOTARILE

ATENA

O nouă încercare de a forma guvernul

Astăzi seară, la orele 21,30, regele Constantin al Greciei a înmănat mandatul formării noului guvern lui Tsirimokos, fost ministru de interne în guvernul Papandreu. Stephanopoulos s-a hotărât să sprijine noua formulă. Aceasta este cea de a treia încercare în decurs de o lună de a se forma o echipă ministerială din cadrul partidului care deține majoritatea în parlament — Uniunea de centru — însă prin excluderea participării fostului premier Papandreu și a fiului său Andreas Papandreu, precum și prin înlocuirea variantei de a se ține noi alegeri.

Prima încercare s-a materializat prin constituirea guvernului Novas, răsturnat de la putere printr-un vot de neîncredere în parlament; iar cea de a doua a eșuat, în cadrul ședinței grupului parlamentar al Uniunii de centru, care l-a cerut lui Stephanopoulos să înapoieze regelui mandatul de sondaj ce i s-a încredințat.

Noua inițiativă a suveranului a fost facilitată de faptul că alți Tsirimokos, cit și Stephanopoulos au depus în prealabil o declarație la președintele parlamentului prin care cereau să fie considerați ca „independenți” de partidul Uniunea de centru din care făceau parte. În audiența de marți seară, Tsirimokos și Stephanopoulos, după cum scria „To Vima”, „l-au informat pe rege despre dificultățile pe care le întâmpină în găsirea de sprijin din partea deputaților de centru”. Cotidianele Centrului subliniază că pentru a obține investitura parlamentului, șeful guvernului desemnat ar avea nevoie de cel puțin încă opt voturi, până la majoritatea necesară de 151, întrucât are deja asigurare voturile deputaților partidelor de dreapta, ale grupului Novas și ale unui număr de 12 deputați ai Centrului.

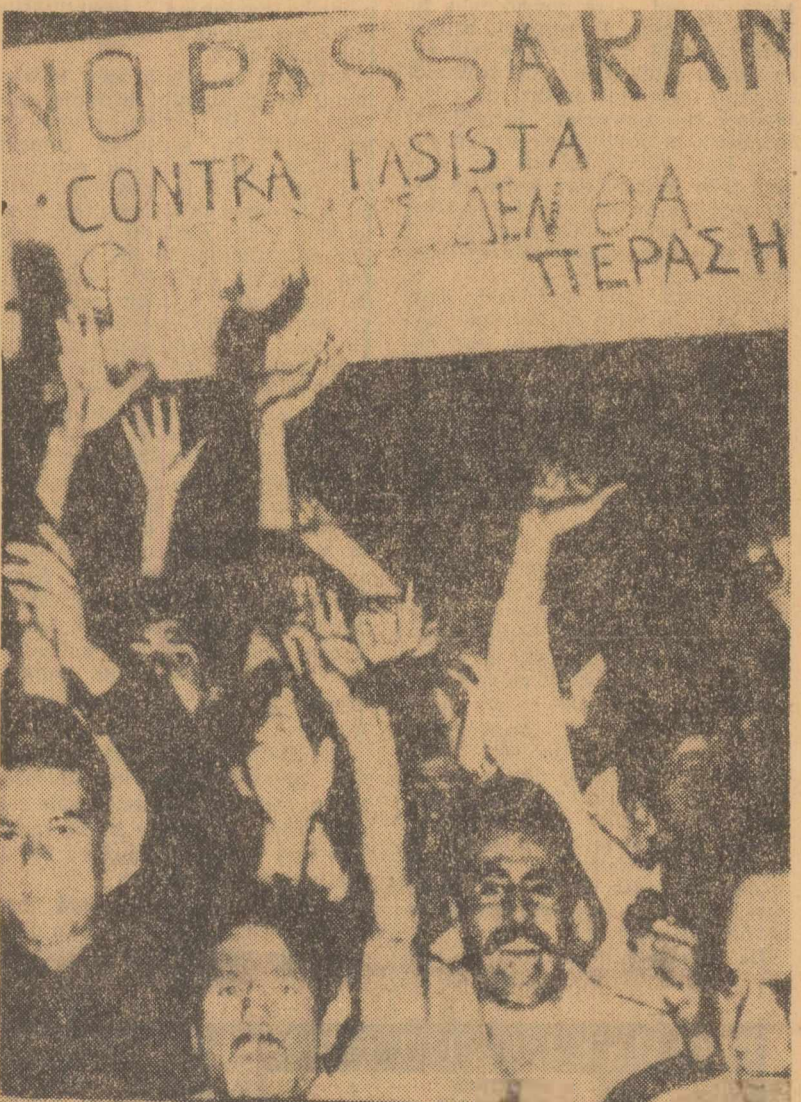
Cotidianul dreptei „Mesimvri” relevă însă că unii deputați dintre cei care sprijină soluția Tsirimokos au formulat diferite obiecțiuni în ce privește participarea la actualul guvern a

miniștrilor guvernului Interimar Novas, fapt care a făcut ca marți după amiază să nu se poată lua nici o hotărâre.

Între timp marea majoritate a grupului parlamentar al Uniunii de centru și foșii deputați E.D.A. continuă să insiste asupra alternativei guvern Papandreu sau alegeri în termen constituțional de 45 zile. Este neșigură poziția grupului de 7 deputați ai fostului lider al partidului EPEK, Papopolitis, precum și a altor circa 15 deputați ai Centrului. De acest grup al nedecizilor depinde în fond investitura noului guvern.

Const. ALEXANDROAIE

Atena, 18 — prin telefon

Marți seară, pe stadionul Panathenaiakon din Atena a avut loc un mare miting „în apărarea democrației”, organizat de Confederația Generală a Muncii. În fotografie: Aspect de la miting

Campania electorală din R. F. G.

PROGRAME ASEMĂNĂTOARE, DEZINTERES ÎN OPINIA PUBLICĂ

BONN 18 (Agerpres). — În Republica Federală Germană continuă să se desfășoare turneele electorale ale liderilor principalelor partide politice. La reuniunile electorale de marți temele principale s-au referit la problema germană, la unificarea politică a Europei occidentale și la problemele financiare ale Germaniei occidentale. Pozițiile adoptate de liderii Uniunii creștin-democrate nu au adus nimic nou față de poziția cunoscută a partidului de guvernământ. Astfel, președintele partidului U.C.D., într-un discurs ținut la Stolberg, a cerut o nouă inițiativă „în politica europeană” și a încercat să minimalizeze divergențele din sinul Pieței comune. Adenauer a reluat vechi teze reacționare ale partidului său.

În aceeași zi, la München, vicepreședintele Bundestagului, Thomas Dehler — unul din liderii partidului liber-democrat — a publicat un memorandum prin care se cere ieșirea Republicii federale din

SANTO DOMINGO: MISIUNEA O. S. A.

ÎȘI MODIFICĂ PROPUNERILE la cererea guvernului constituționalist

SANTO DOMINGO 18 (Agerpres). — Hector Garcia Godoy, candidat la postul de președinte al guvernului provizoriu dominican, a anunțat că în cursul ultimei întreprinderi avute cu reprezentanții guvernului constituționalist, membrii misiunii O.S.A. din Santo Domingo au acceptat să aducă unele modificări planului prezentat pentru soluționarea crizei dominicane. El a arătat că s-a renunțat la prevederea privind desființarea sectorului capitalei dominicane, ocupat în prezent de forțele constituționaliste, care ar urma să fie menținut pînă după instalarea gu-

vernului provizoriu. Această problemă a constituit unul din principalele puncte de divergență la tratative, întrucât constituționalistii s-au opus încorporării sectorului lor în așa-zisa „zonă de securitate” deținută de trupele O.S.A. Potrivit relatărilor agenției Associated Press, se așteaptă acum să fie cunoscută poziția juntei de dreapta a generalului Imbert Barreras, care declarase mai înainte că va accepta planul O.S.A. numai dacă nu îi vor fi aduse nici un fel de modificări. Godoy și-a exprimat însă speranța că nu vor exista nici un fel de noi divergențe ca urmare a acestor schimbări.

Ședința Consiliului de Securitate consacrată discutării problemei dominicane, care urma să aibă loc miercuri, a fost amânată sine die. Guvernul constituționalist dominican, care solicitase convocarea ședinței, și-a retras cererea.

VIETNAM Lupte grele în regiunea bazei Chu Lai

• „Cea mai mare angajare de forțe americane” • Noi bombardamente asupra teritoriului R. D. Vietnam • Senatul S.U.A. aprobă un „fond de urgență”

SAIGON 18 (Agerpres). — Agenția de presă anunță că miercuri a avut loc în Vietnam de sud „cea mai mare angajare de forțe americane” în lupte împotriva forțelor patriotice. Aproximativ 4.000 de infanteriști marini americani au fost debarcați la baza Chu Lai, încercând să cucerească un punct fortificat al forțelor patriotice. Artileria americană a deschis focul împotriva punctului întărit, dar, potrivit agenției Associated Press, nu se poate cunoaște eficacitatea tirului, deoarece forțele adverse dispun de tunele și adăposturi mascate și foarte bine construite. Forțele patriotice fiind deosebit de puternice sub tirul tunurilor de 57 milimetri. De ambele părți s-au înregistrat pierderi grele. Un purtător de cuvânt al forțelor armate americane din Vietnam de sud a declarat că „inamicul are un avantaj serios, deoarece pozițiile ocupate de el îi permit să depună o rezistență maximă în fața atacanților”.

HANOI 18 (Agerpres). — În mesajul adresat la 18 august Consiliului Internațional de supraveghere și control din Vietnam de către Misiunea de legătură a Inaltului comandament al Armatei populare vietnameze se arată că la 17 august mai multe formațiuni de avioane cu reacție americane au pătruns în spațiul aerian al R. D. Vietnam și au bombardat și mitralizat numeroase regiuni populate și obiective economice din provinciile Thanh Hoa, Nghe An, și Ha Tinh.

HANOI 18 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că la 18 august Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă hotărârea autorităților sud-coreene de a trimite un efectiv de încă 15.000 de soldați pentru a participa la războiul agresiv dus de S.U.A. împotriva poporului sud-vietnamez. Subliniind că hotărârea luată de regimul lui Park Cijun îl urmează hotărârii președintelui Johnson cu privire la o dislocare masivă de trupe americane în Vietnam de sud, declarația arată că această măsură demască planurile imperialistilor americani care pun în acțiune întreaga lor mașină de război și a eliaților lor în vederea intensificării primedicioase a războiului din Vietnam cu riscul de a fi extinși în toată Indochina și Asia de sud-est.

Guvernul R. D. Vietnam, se arată în încheierea declarației, condamnă cu hotărâre și denunță în fața opiniei publice mondiale aceste acțiuni primedicioase și cere în mod energetic să se pună capăt tuturor actelor de a-

În ultimul deceniu

Toate monedele occidentale s-au depreciat

Potrivit unui studiu publicat de „First National City Bank”, în cursul ultimilor zece ani a scăzut puterea de cumpărare a tuturor monedelor occidentale. Puterea de cumpărare internă a francului francez, de exemplu, s-a diminuat cu 36 la sută, a lirei sterline — cu 26, a dolarului — cu 13 la sută. Această depreciere este calculată în funcție de indicii prețurilor la bunurile de consum.

Dintre monedele altor țări din Piața comună, în acești zece ani francul belgian a pierdut 16 la sută din valoarea sa, marca vest-germană — 19 la sută, florinul olandez — 22 la sută, iar lira italiană — 27 la sută; valoarea pesetelor spaniole a scăzut cu 47 la sută.

Inițial cea mai marcată s-a produs în țările Americii de Sud. Din 1954, cruzeirosul brazilian, de pildă, a pierdut 96 la sută din puterea sa de cumpărare.

SAIGON 18 (Agerpres). — Agenția de presă anunță că miercuri a avut loc în Vietnam de sud „cea mai mare angajare de forțe americane” în lupte împotriva forțelor patriotice.

TOKIO 18 (Agerpres). — Sub pretextul „apărării împotriva tainunului”, marți noaptea, la baza aeriană americană de la Iadzuke (insula Kyushu) au fost aduse din Okinawa 13 avioane militare americane. Între acestea se află 11 avioane „S-130”, folosite la transportarea de trupe și echipament militar în Vietnam de sud și două hidroavioane. Agenția japoneză Kyodo a anunțat însă că Okinawa nu a fost și nici nu va fi în următoarele zile amenințată de tainun.

WASHINGTON 18 (Agerpres). — Comitetul pentru alocări al Senatului american a aprobat miercuri un „fond de urgență” în valoare de 1,7 miliarde dolari pentru operațiunile militare din Vietnam. Senatorul John Stennis (democrat din partea statului Mississippi) a declarat că această sumă este „doar o mică parte” din cheltuielile pe care S.U.A. le va face în cursul operațiunilor din Vietnam apreciate de el la circa 7-10 miliarde de dolari anual.

SOFIA 18 (Agerpres). — Agenția B.T.A. a transmis o declarație oficială în care se arată că guvernul R. P. Bulgaria și întregul popor bulgar sînt pe deplin solidari și sprijină cu hotărâre lupta poporului vietnamez. Guvernul R.P. Bulgaria condamnă cu hotărâre extinderea intervenției americane în Vietnam și cere recunoașterea dreptului la independență, unitate, suveranitate și integritate teritorială a poporului vietnamez.

Mica ambarcațiune cu pinze „Tinkerbell”, pe care ziaristul american Robert Manry a traversat singur Oceanul Atlantic, a sosit marți — la capătul călătoriei — în portul britanic Falmouth. În urmă cu 78 de zile el a plecat din S.U.A. și, înfruntând cu curaj numeroase dificultăți, a reușit să termine cu bine lungă sa călătorie. O mare mulțime de oameni au venit în port pentru a-l saluta pe îndrăznețul navigator.

Plecarea tovarășului Chivu Stoica din Indonezia

DJAKARTA 18 (Agerpres). — Trimișii speciali G. Serafin și I. Gălățeanu transmit: „Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, împreună cu tovarășul C. Mănescu, ministrul afacerilor externe, care la invitația președintelui Sukarno și a ministrului afacerilor externe, dr. Subandrio, au participat la festivitățile prilejuite de sărbătorirea a 20 de ani de la proclamarea independenței Indoneziei, au plecat miercuri spre București.

Înălți oaspeți au sosit la aeroport împreună cu președintele Indoneziei, dr. Sukarno. Au fost prezenți, de asemenea, dr. Subandrio, prim vice-prim ministru, ministrul afacerilor externe, Leimena, al doilea vice-prim ministru, Chaerul Saleh, al treilea vice-prim ministru, înalți demnitari guvernamentali și ofițeri superiori. Au fost, de asemenea, de față D. N. Aidit, președintele C.C. al P.C. din Indonezia, Vasile Giindă, ambasadorul R. P. Române la Djakarta, membri ai corpului diplomatic, un numeros public.

Tineri și tinere indoneziene, în pitorești costume naționale, au oferit oaspeților tradiționalele ghirlandele de flori. Președintele Sukarno a condus pe tovarășul Chivu Stoica pînă la scara avionului, unde și-a luat un călduros rămas bun.

Întîlniri la Djakarta

DJAKARTA 18 (Agerpres). — Președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, Chivu Stoica, a primit luni seara la reședința sa de la Palatul Negara pe Cen I, vicepremier al Consiliului de Stat al R.P. Chineze și ministru al afacerilor externe, conducătorul delegației chineze care participă la sărbătorirea Zilei independenței Indoneziei. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească.

Marți dimineață, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a primit vizita ministrului de externe al Siriei, Hassan Maryud, care se află în capitala Indoneziei

Se întîmplă în „orașul îngerilor”

Fotografia, transmisă de agenția americană United Press International, a fost făcută în aceste zile la Los Angeles. Este una din mii și mii de scene impresionante, înregistrate pe peliculă, în orașul unde peste 20.000 de soldați și poliști se răfuseseră de mai multe zile cu oameni de culoare. Din cauză că au pielea neagră viața înseamnă pentru ei mizerie, somaj, umilințe. „Jim Crow”, cum este denumit în băltoacă de rasisti negri, a devenit un simbol al existenței osîndite izolării, înstrăinării între zidurile ghetoului, care se numește Harlem la New York

Despre conținutul formulii „drepturile egale”, din 34 la sută din locuitorii din Watts sînt someri, scrie și „New York Herald Tribune”: „Negrul din Los Angeles știe, bineînțeles, că există o mișcare pentru drepturi civile. Fără îndoială, el știe că această mișcare a dobîndit succese însemnate. Dar el este totodată conștient că toate acestea nu i-au adus încă nici o înlesnire efectivă”. În „New York Times” completează tabloul: „Mizeria mîstărilor precum și existența ghetoului, din cauza cărora nivelul de trai al negrilor este cu mult mai scăzut decît nivelul de trai al tuturor celorlalți membri ai societății, este un foc morbiu, amenințător. Acest „foc” a izbucnit anul trecut prin marile manifestații anti-segregaționiste din Harlem, în „marșurile pentru drepturi egale” din statele sudice ale S.U.A., în demonstrațiile din Los Angeles, unde cruzimea poliției a atins un record: 35 de morți, dintre care 27 negri (cifre oficiale, comunicate pînă la ora cînd scriem aceste rînduri). Numărul morților atinge cea mai ridicată cifră înregistrată vreodată în Statele Unite cu prilejul unor incidente rasiale. 879 de persoane, în majoritate negri, au fost rănite. Aceste cifre arată limpede, cu forță durerii a zeci de familii îndoliate, cine au fost cei care s-au datat la exese, cine a folosit violența în ghetoul negrilor din Los Angeles, unde poliția s-a comportat „ca într-o țară sub ocupație”, după cum spune cunoscutul scriitor american James Baldwin.

Dar Jim Crow vrea să lăse „de sub ocupație”, urea să se bucare de drepturi și libertăți reale. De aceea au manifestat negrii la Los Angeles, de acea, peste tot, în Statele Unite mișcarea de emancipare a oamenilor de culoare în amploare.

„UN OM IEȘI ÎN COSMOS”
Pe ecranele Uniunii Sovietice a început să ruleze noul film documentar „Un om ieșe în Cosmos”. În film se poate vedea cum a aterizat nava cosmică sovietică „Vostok” pe malurile Volgă și în cîmpurile Altaiului. Filmul înfățișează, de asemenea, modul cum a reușit cosmonautul Pavel Belevay să aterizeze cu nava „Voshod-2” folosind comanda manuală. O parte a noului film este consacrată pregătirilor pentru legirea omului în Cosmos și modul cum s-a efectuat această țesătură.

S. B.